

KOKKOTUKI

2/07

**BROMAN
Group**

MEILTÄ SAAT LAADUKKAAT TYÖKALUT, LAAKERIT JA AUTOVARAOSAT

23 toimipistettä 12 paikkakunnalla

**BROMAN
Group**

**Tulliportinkatu 55 Joensuu • P. (013) 254 4110
www.bromangroup.fi**

-lehden juuret juontavat aina päivämäärään 2.4.1960, jolloin Karjalan Jääkäripataljoonan reservialiupeeerikurssi n:o 39 oppilaskunta julkaisi oman kurssijulkaisun Vipinä-lehden nimellä. Aiemmin ilmestyneet kurssijulkaisut olivat lähinnä monistenippuja. Kurssi n:o 40 julkaisi oman kurssijulkaisunsa Korpisoturi -nimellä, jolla nimellä se ilmestyi aina vuoteen 1967. Vuosina 1967-1990 lehti ilmestyi Karjalan Jääkäri -nimellä. Vuodesta 1991 alkaen lehti on ilmestynyt nimellä Korpisoturi.

Kannen kuva
Kristian Kinnunen, Joensuu

Graafinen toteutus
Toimitus

Päätöimittäjä
everstiluutnantti
Tuomo Juvonen
Puh (013) 181 3205
Fax (013) 181 3208

Toimitus
Terhi Pelkonen
Jukka Tiihonen
Taneli Mäkinen
Markku Leinonen

Taloudenhoitaja
Jari Nousiainen
Puh (013) 181 3242

Tilaukset, peruutukset ja
osoitteenmuutokset
toimitettava perille kirjallisena
osoitteeseen:

Pohjois-Karjalan Prikaati
Korpisoturi-lehti
PL 5, 80791 KONTIORANTA

Prikaatin ja Killan
nettisivu osoitteella:
www.mil.fi/pkarpr
e-mail: tiedotus.pkarpr@mil.fi

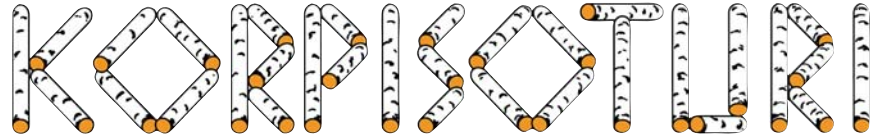
Ulkoasu/taitto/kuvat:
Toimitus

Painopaikka:
Suomen Painotuote
KM-Yhtymä Oy, Joensuu

Painos 3 000 kpl

Ilmestyminen
kaksi kertaa vuodessa:
helmikuussa ja elokuussa

Tilaukset:
Puh (013) 181 3242
Irttonumero 8,50 euroa
Vuositilaisuus 17 euroa
ISSN 0789-1474

Pohjois-Karjalan Prikaatin ja Pohjois-Karjalan Prikaatin Kilta ry:n lehti

2/07

Pääkirjoitus	4
Komentajan kynästä	5
Hyvinvointipalsta	7
Pakina	8
Vieraskynä	10
Tulevaisuuspalsta	12
Prikaatissa tapahtuu	14
Korven kätköistä	26
Urheilu ja tekniikka	28
Kummikuntapalsta	34
VMTK	36
Kiltapalsta	38
JR 9 Perinneosasto	41
AUK:n kurssijulkaisu	47

YHTEISKUNTAVASTUUSTA

Mistä on sitten kysymys yhteiskuntavastuusta puhuttaessa? Toimintojen keskitäminen ja kestävä kehitys tavoitteet nostavat aineellisten arvojen rinnalle ihmisten henkistä ja sosiaalista hyvinvointia koskevat arvot sekä ympäristökysymykset. Yhteiskuntavastuu koostuu taloudellisesta osasta, ympäristöosasta ja sosiaalisesta osasta. Näihin kuuluvat muun muassa hyvät toimintatavat, ympäristön suojele ja vastuullisuus suhteessa henkilöstöön, yhteistoimintaosapuoliin sekä sidosryhmiin.

Prikaatin yhteiskuntavastuun velvoitteet on tietenkin hoidettu tinkimättä tähänkin saakka. Kokonaisuuden kannalta sosiaalinen jaympäristönäkökulmatulevat korostumaan, koska arvion asiasta tekevät yhteistoimintaosapuolet ja sidosryhmät. Taloudellisesti kestävä toiminta antaa mahdollisuuden toteuttaa niiden mukaisia vaatimuksia ja tavoitteita. Arvopohjaltaan prikaati on valmis laajemman yhteiskuntavastuun kantamiseen. Kunnioitus, vastuuntunto ja yhteistyö ovat arvoina luonteva perusta tulokselliselle yhteistoiminnalle ja kestäväälle kehitykselle Itä-Suomen toimintaympäristössä. Nämä ovat tärkeitä asioita myös henkilöstön motivaation ja uusien työntekijöiden saavuuden kannalta. Tavoitteena on saada jatkossakin rekrytoitua osaavaa henkilöstöä joukkoomme kilpailtaessa työvoimasta.

Puolustusvoimien henkilöstörakenteen muutos ja sen aiheuttama koulutustarve vaikuttaa merkittävästi jatkosuunnitelmiin. Tavoitteena on kehittää yhteistyömuotoja tukemaan varuskunnan henkilöstön koulutusta kustannustehokkaasti sekä tarjota oppilaitoksille laajempaa opiskelijoiden rekrytointipohjaa ja mahdollisuuden kehittää asiakaslähtöistä koulutusta. Samalla parannetaan Itä-Suomen ja prikaatin veto-voimaisuutta ja kilpailukykyä eri työntekijäryhmissä. Kainuun Prikaati on tässä asiassa tehnyt merkittävän päänavauksen Kainuussa ja heiltä saatuja kokemuksia hyödynnetään tässä yhteydessä. Kohderyhmänä ovat Pohjois-Karjalan Prikaatin palkattu henkilöstö

ja varusmiehet. Vaihtoehtoina ovat uusi tutkinto, jatko- tai täydennyskoulutus. Varusmiesten osalta pyritään vastaamaan erikoisosaamisen tarpeeseen tarvittaessa. Lisäksi varusmiehet ovat tärkeä ryhmä oppilaitosten tuleviksi opiskelijoiksi. Oppilaitosten opiskelijoille varuskunta on myös yksi mahdollisuustyöharjoitteluun ja opinnäytetöiden tekemiselle.

Ympäristöasioiden painotus korostui PEITSI-07 harjoituksen yhteydessä. Alueen tiedotusvälineille pidettiin tuossa yhteydessä tiedotustilaisuus, jossa tavoitteena oli välittää tietoa harjoitusjoukkojen vaikutuksesta alueen maanomistajille, elinkeinon harjoittajille ja tiestön käyttäjille. Toimittajien kysymykset koskivat miltei pääasiassa ympäristöasioita ja uutisointi oli myös sen mukaista. Harjoitusalueelle sijoitetut Bajamajat ylittivät jopa valtakunnallisen uutiskynnyksen. Voimassaolevat puolustusvoimien ympäristömääräykset ja -ohjeet ovat ajan tasalla ja vastaavat myös suurempien harjoitusten asettamiin vaatimuksiin. On kuitenkin hyvä pysyä selvillä, mikä on kiinnostavinta uutisoinnin kannalta.

Tuleva muutos uuteen johtamis- ja hallintojärjestelmään keskittää myös alueellista yhteiskuntavastuuta tiiviimmin Kontiorannan varuskuntaan. Jatkossa vuoropuhelua ja yhteistyötä on lisättävä prikaatin eri sidosryhmien kanssa tarpeiden ja odotusten selvittämiseksi. Vuoropuhelu on hyödyllistä myös siksi, että näin saadaan käyttöön tarvittava sidosryhmien asiantuntemus. Keskeistä vuoropuhelussa on avoimuus ja pyrkimys luottamukseen, jotta se saadaan vaikuttamaan myös käytännön toimintaan.

Toivotan Korpisoturi-lehden lukijoille hyvää loppukesää ja antoisia lukuhetkiä.

Päätoimittaja
Everstiluutnantti Tuomo Juvonen

Edellisissä Korpisoturilehden numeroissa on esitelty perinteisten aihealueiden lisäksi tulevaa johtamis- ja hallintojärjestelmän muutosta. Tämä numero ei tässä suhteessa tee poikkeusta. Esittelemme aluetoimiston perustamiseen liittyviä asiakokonaisuuksia järkeimpien yhteistoimintakumppaneiden toimintaa. Vieraskynäpalstalla on johtaja Helena Lappalaisen kirjoitus Puolustushallinnon Palvelukeskuksen toiminnasta. Tiedottaminen näistä asioista on varmasti paikallaan, jotta osataan toimia uuden toiminta- ja hallintotavan mukaan.

Monissa eri yhteyksissä on todettu, että Pohjois-Karjalan Prikaatin painoarvo kasvaa uudistusten myötä. Tehtävät ja vastuut kasvavat ja nämä tuovat mukanaan entistä painokkaamman yhteiskuntavastuun Itä-Suomen toimintaympäristössä. Puolustusvoimien toimintaa koskevat lait ja asetukset ovat monelta osalta uudistettu ja näiden tuomia velvoitteita toteutetaan käytännössä ensi vuoden vaihteesta alkaen. Vaikutusta omaan toimintaan ja ympäröivään yhteiskuntaan on hyvä arvioida tarkemmin myös yhteiskuntavastuun näkökulmasta.

TASALUKUJA

Vuosi 2007 on lukujen valossa varsin merkityksellinen, sillä usea tärkeä tasaluku täyttyi tänä vuonna. Marsalkka Mannerheimin syntymästä tulee kuluneeksi tasan 140 vuotta. Hänessä symbolisoituu maamme kohtalon vuodet niin itsenäisyytemme alussa vuonna 1917 kuin sodissa Neuvostoliittoa ja Saksaa vastaan vuosina 1939 – 1945.

Itsenäinen Suomi täyttää kunnioitettavat 90 vuotta. Maastamme on kehittynyt yksi maailman rikkaimmista maista, vaikka millä mittarilla mitaten. Suomi on ottanut oman paikkansa maailman muiden vauraiden demokratioiden joukossa myös rauhan operaatioissa. Viime toukokuussa Suomi maksoi tästä varsin kovan hinnan. Rajavartiolaikoksessa palvelut kersantti sai tuolloin surmansa Afganistanissa, missä hän palveli suomalaisessa rauhanturvajoukossa. Suomi ei saa tästäkään huolimatta jättää vartiopaikkaansa näissä operaatioissa. Valtiovaltan on puolestaan pidettävä huoli siitä, että operaatioihin lähetettävillä joukoilla ovat riittävät materiaaliset edellytykset hoitaa tehtävänsä kunnialla. Samaten, mikäli valittava onnettomuus tapahtuu, on uhrille ja hänen omaisilleen taattava riittävä jälkihoito.

Säveltäjämestari Jean Sibeliuksen kuolemasta on kulunut 50 vuotta. Hänen mestarteoksensa ovat edelleen maailmalla erittäin suosittuja. Säveltäjämestari vei Suomea kulttuurin saralla voimakkaasti maailman kartalle. Hänen ohellaan lukemattomat muutkin suomalaiset kulttuurin ja taiteen mestarit ovat tulleet maailmankuuluiksi. Edelleenkin Jean Sibeliuksen Finlandia saa kaikissa kuulihoissa aikaan suuren emotionaalisen tunteen.

Tämän artikkelin kirjoittaja täytti tänä vuonna tasan 50 vuotta, aikuistumisvuosimäärän, sanovat jotkut. Vuosikymmenten varrella saaduilla kokemuksilla, niin työstä kuin elämästä yleensäkin, on merkitystä miten työtään tekee. Olen huomannut, että maailma ei ole niin mustavalkoinen kuin se nuorempana tuntui. Päätökset niin yksityiselämässä kuin työssäkin pohjautuvat lukuisiin kokemuksiin eri puolilta maailmaa. Kannustan kaikkia palkattuun henkilöstöön kuuluvia hakeutumaan edes joksikin aikaa ulkomaanpalveluun, elämäkokemus ei ole koskaan haitaksi.

Pohjois-Karjalan Prikaati saavuttaa täysi-ikäisyytensä ensi vuonna. Prikaatimme perustettiin kenraaliluutnantti Ilkka Hollon komentajuusaikana vuonna 1990. Täysi-ikäisyyteen tuleva prikaatimme on kehitysvaiheessa kaikin tavoin. Olemme adaptoineet panssarintorjuntakomppanian muiden yksikköjen joukkoon ja harjoittelemme kaikkien jalkaväen osa-alueiden yhteistyötä. Prikaatimme perustettava Pohjois-Karjalan aluetoimisto aloittaa toimintansa vuoden alusta. Prikaatistamme tulee mielenkiintoinen joukko-osasto, sillä prikaati on paikallishallintoviranomainen kun taas aluetoimisto on aluehallintoviranomainen. Prikaatimme painoarvo ja tehtävät sekä yhteistoimintatavat ja – velvollisuudet lisääntyvät suuresti. Alueemme ammattikorkeakoulun ja yliopiston kanssa on tarkoitus aloittaa yhteistyötä. Katsotaan mihin tämä johtaa. Mutta siemen on kylvetty. Pohjois-Karjalan Prikaati haluaa olla - ja tosiasiallisesti jo onkin - aidosti osa itäsuomalaisista yhteisöistä.

Hyvää loppuvuotta toivottaen

Prikaatin komentaja
Eversti Ville Hyvärinen

Jos ei halua heittäytyä sattuman armoille, kannattaa keskittyä olennaiseen.

Yhtiön on kohotettava voimiaan. Me Stora Ensoa
kehitämme osittain. Jos olemme täyttäneet
sääntömme tarpeet ja haluamme ylläpitää
edukautta. Oly katsoimme, miten olemme.

www.storaenso.com

Stora Enso plc
Swedish Publishing Group
Pöytäkirja
Enso-Gutzeit
Swedish Paper Mills
Stora Enso
Enso-Gutzeit

STORAENSO
and paper can do

JUHLAA VIETTÄMÄSSÄ

Tätä kirjoittaessani ovat puolustusvoimien lippujuhlapäivän paraati ja suvikahtilaisuus juuri takana. Vähäinen harjoittelu-aika oli käytetty hyvin ja niinpä korpisoturimme suoriutuivat paraatista ohimarsseineen mainiosti. Loistavat ulkonaiset puitteet juhlistivat tapahtumaa Kollaan Vasamalla ja sotilaskoti tarjosi sotilaallisen kodikkaat puitteet suvikahtilaisuudelle.

Arki tarvitsee vastapainoksi juhlahetkiä; jatkuva juhliminen puolestaan on vaarassa menettää merkityksensä ilman "työhön ja vaivaan" sitoutuvaa arkea.

Juhlat eivät synny meille itsestään. Paraati-joukkoa on harjoitettava, useimmiten muun koulutuksen sallimissa hyvinkin rajallisissa puitteissa; onhan joukkojemme päätehtävämme aivan muuallakin paraatimarssissa. Juhlaohjelma on käytävä tarkkaan lävitse, jotta kaikki H-hetkenä sujuu armeijan vakaan juohevalla tavalla. Prikaatin ja pataljoonan esikunnissa työskentelee henkilöitä, jotka ovat juhlien järjestämisen rautaisia ammattilaisia huolehtimalla pienimpienkin yksityiskohtien moitteettomasta hoitamisesta.

Juhlaohjelmassa voimme tukeutua Karjalan Sotilassoittokunnan monipuoliseen ammattitaitoon, komentajien, papin ja kutsuttujen vieraiden puheenvuoroihin sekä muonituskeskuksen että sotilaskodin emäntien tarjoamiin pöydän antimisiin.

Juhla ei synny itsestään sinulle ja minulle. Hyvät ulkonaiset puitteet ja sujuvinkaan ohjelma ei kaikissa tilanteissa takaa juhلاميeltä. Tarvitaan myös juhlijän henkistä virittäytymistä juhlaan. Tässä on meille suuri haaste. Osaanko minä viettää juhlaa? Näenkö arvoa sille, että käytän aikaani valmisteluihin, osallistun juhliin ja olen niissä kiirehtimättä läsnä?

Ei liene sattumaa, että viime aikoina on useissa yhteyksissä viitattu Raamatun luomiskertomukseen puhuttaessa arjen ja juhlan, työn ja virkistykseen, puurtamisen ja levon, stressin ja levollisuuden kysymyksistä. Aika on työn teolla, aika juhalla; aika kiireellä ja aika kiireettömyydellä. Raamatun kirjoittajat kertovat siitä, millainen ihminen on ja millaisia ovat hänen tarpeensa; tuhansia vuosia sitten ja yhä. Suurin muutos lienee siinä, että ruumiillisen työn sijaan nyt

tarvitsemme lepoa ennen muuta henkisten paineiden keskeltä.

Sotilasyhteisössä tarjoutuu monia juhlan hetkiä. Paraatit, valatilaisuudet ja vuosipäivät ovat suuria, yhteisöstämme ulospäin avautuvia tapahtumia, pienempiä ovat esimerkiksi työpisteiden omat kokoontumiset, pienimpiä vaan ei vähämerkityksellisiä vaikkapa työkaverin kutsu kahville sotilaskotiin "kun on tuo syntymäpäivä".

Arki ja juhla. Onneksi on hetkiä, jotka kutsuvat meitä arjen keskeltä juhlaan. Edes pieneksi toviksi, sekin on tärkeää. Osallistutaan, itsemme ja oman elämämme hyvinvoinnin vuoksi!

Teksti:
Sotilaspastori Juha Eklund

MENNEEN TALVEN LUMIA

Kun tämä juttu on vihdoinkin päästetty Tuomo Juvosen sensuuritoimiston kynsistä julki-suuteen, on kesä jo lähes ohi. Uutiset ovat siten lähes yhtä tuoreita kuin 1600-luvulla kolmekymmenvuotisensodanaikana, jolloin paikalla olleitten sotareporttereiden tappe-lunkuvaukset tavoittivat lukijat vasta satoja vuosia myöhemmin painettujen kirjojen avulla.

Tätä kirjoitettaessa eletään maaliskuun viidettä päivää. Läänin johto on suuressa viisaudessaan lähettänyt kuukautta aikaisemmin kertausharjoituskäskyn, jossa nykyisen ammattini kohdalla lukee "kapteeni". Liekö etuliite "täys-" unohtunut? Ammattinimikkeelle lienee selityksenä joku viime vuositu-hannella tehty muuttoilmoitus, jonka merkintä silloisesta ammatistani vieläkin pyörii väestörekisterikeskuksen tietokannassa. No joka tapauksessa ko. lapun mukaan minun tulisi uhrata isänmaalle kesäkuussa paras lahnankutu- ja pyyntiaika. Siis tällainen tieto saavutti keskellä muutenkin painostavaa kaamosta.

Kävin läänin esikunnassa. Kuulin ja näin, jotta Tiainen Timo ja pari muutakin olivat äksyyntyneet laihduttamaan. Jostain syystä Timo alkoi markkinoida minullekin kevenysohjeitaan, joilla oli saanut elopainostaan pois lähes kaksikymmentä kiloa muutaman kuukauden aikana. Oppituntinsa loppuksi totesi vielä, että näitä neuvoja kun noudattaisiin, olisin kesäkuussa salskea ja teräksisessä kunnossa kuin jännitetty jousi. Muut neuvot aivoni aktiivisesti pois sulkiivat, mutta yhden muistin vielä kotonakin: "Syödä pitää useammin, vähintään viisi kertaa päivässä." Pari viikkoa myöhemmin tapasin Timon ja

sanoin tälle, että minua se useasti syöminen on vain lihottanut. Eikä minunkaan maha oikein vedä kahta lautasellista viittä kertaa päivässä. Timo tuijotti vähän aikaa pöljäh-täneen näköisenä ja totesi: "Taisin unohtaa mainita, että kerrallaan pitäisi syödä ikään kuin vähemmän." Niin, että silleen meni sekin yritys. Ei ilmestynyt kesällä uimaran-noille jännitetyn jousen oloista vartaloa.

Helmikuun yhdeksäs tuli käytyä pääsyko-keissakin ja samalla elämäni ensimmäisessä työhaastattelussa. Pyrkiydyin nimittäin maanpuolustuspiirin piiripäällikön virkaan. Kaikenlaista kyselivät Bushista, Putinista, laista puolustusvoimista ja maanpuolus-tuksesta sekä ennen kaikkea siitä, miten ratkaisisin maailman ongelmat. Vastailin niitä näitä parhaaksi katsomallani tavalla ja sananvapauden tuomilla oikeuksilla. Vaikka vastaukseni eivät varmasti noudatelleetkaan kaikilta osin Suomen virallista ulkopoliit-tista linjaa tai lakien laatijoiden tarkoitta-mia asioita, me kaikki jo tiedämme minun tulleen yllättäen valituksi.

Uusi laki vapaaehtoisesta maanpuolustus-tuksesta tulee voimaan 1.1.2008. Samalla MPK ry:n nimi muuttuu Maanpuolustuskoulu-tusyhdistykseksi (MPK). Tulevan julkisoikeu-dellisen yhdistyksen ristimänimen voittaa mielestäni kankeudessaan ainoastaan sana pikkujoulujuhlahajapakkauspaperirulla. Mutta ei nimi miestä pahenna ja toiminta jatkuu entisellään. MPK:n piiritoimisto toi-mii maakuntaan Joensuusta käsin vuoden 2008 alkupuolelle saakka, jolloin se on uhattu siirtää Kontiorantaan.

Varatkaahan sinne prikaatiin sopiva työ-skentelytila kaikilla mukavuuksilla. Puheli-mesta ja tietokoneesta ei ole niin väliä.

Helmi-maaliskuun vaihteessa päästiin elä-möimään suomalaisten mitalisateella Sap-poron MM-hiihdoissa. Muuten, tuotamaiden mitalitaulukon paremmuusjärjestystä ei meikäläinen ole pitkän matikan lukijana-kaan – tai juuri sen takia – oikein ymmär-tänyt. Maa, jolla oli yksi kulta ja pronssi, oli parempi kuin maa, jolla oli 5 hopeaa ja 6 pronssia.

Suomalaiset olivat edellisinä vuosina esiin-tyneet etenkin mieshiihdon tulosluette-loissa pelkästään Jakelu-sivuilla. Niinpä pelastajaksi hätiin oli huudettu Ruotsista norjalainen Magnar Dalen. Dalen johtikin joukkojaan sellaisella kapteeninotteella, että 1970-luvulla kovana pidetty yleisur-heilumaajoukkueen päällikkö Seppo "Nitti" Nuutila tuntui hurjimpina vuosinaan hä-neen verrattuna nykyajan ala-asteen an-teeksipyytelijä luokanopettajalta. Suksitehtaakin huomasivat, että asioidessaan Dale-nin kanssa tavaran piti olla reilusti "parasta ennen" päivämäärää tuoreempaa ja vieläpä ykköslaatua.

Hiihtäjät ja yhdistetyn miehet eivät lähte-neet enää osallistumaan, varmistelemaan ja hiihtelemään omia hiihtojaan "hyvä on hiihtäjän hiihdellä" tyyliin. He taistelivat joukkueina kuten talvi- ja jatkosodissa. Erehtyipä Hannu Manninen Saksan Kirchei-senin pariinkin otteeseen lyötyään wurstvel-jiin viitaten tokaisemaan jotakin kostosta kotikaupunkinsa polttamisesta.

Tommi Nikusen mäkimiehistöllä henki ei muuttunut läheskään materiaksi. Toistoja ei hyppypuolella ollut riittävästi. Toistoja oli tarpeeksi vain selityksissä lyhyisiin hyppyihin. Niinpä koko joukkue uskoi lopulta ryhdikkään yhtenäisenä huonojen tuulirakojen olleen suurin syntipukki toki reilusti kummun yli kantaneisiin loikkiin.

Saaduilla mitaleilla elämöidessä pitää muistaa, että ilman Mannista ja Kuitusta mitalit olisi ollut helppo laskea: Harri Ollin hopea ja Anssi Koivurannan pronssi.

Ville Nousiainen osoitti olevansa hiihtäjänä parempi kuin puhujana ja Sami Jauhojärvi päinvastoin.

Japanilaisia puutavaran kuljettaminen ikivanhalla hiihto-nimisellä menetelmällä kiinnosti yhtä paljon kuin sumopaini värik-

kydessään suomalaisia. Katsomossa oli vähemmänporukkaakin 80-luvullavaruskunnan hiihtomestaruuskilpailuissa tai 2000-luvulla kirkollisvaalien äänestyspaikalla. Tasapuolisuuden nimissä eräät ehdotkin jo ehdottaa sumopainin MM-kisojen järjestämistä vastavuoroisesti Kittilässä.

Keväällä sulii lumet lähes perinteisesti Kontiolahden ampumahiihtokeskuksen lumivarrastot mukaan lukien ja etenkin pujottelijoiden helpotukseksi myös heidän kiusanaan menneenä talvena ollut aggressiivinen lumi. Tämä ärhäkkä suksenpurijahan kaatoi suomalaiset kepinkiertäjät lähes järkijään Åren MM-rinteillä tammikuussa. Kuvausten mukaan suksista ei ollut maalissa kuin siteitten rautaosat jäljellä pahansuisen hangen puraisuilta. Ei siis mikään ihme, ettei mitaleja tullut.

Ei päivää ilman tappioita. Astianpesukone meni rikki. Sillä ei pystynyt tekemään kuin kuivapesua. Se ei suostunut nimittäin ottamaan vettä sisälleen. Tiskattiin käsin. Meni pari viikkoa ja vaimo lähti lomareissulle. Eikä mennyt kuin päivä, kun meillä oli uusi tiskikone. Ostin samalla reissulla eukolle myös nimipäivälahjan. Myyjä kyseli tavaraa maksaessani:

– Poistetaanko hintalappu?
– Mittee sitä tyhjee, lisätään vuan nolla perrään.

Pitää lopettaa. Vaimo nimittäin uhkasi tulla lomaressultaan tänään kotiin. Ehtii vielä joutain virittelemään.

Piiripäällikkö Ahti Korhonen

Oletko jo tutustunut uuteen **ABLOY® IQ** -lukitukseen, jossa yhdistyvät yksilöllinen elektroninen tunnistusteknologia ja mekaaninen lukitusturvallisuus?

Lisätietoja uutuudesta saat Abloy Oy:ltä, kotisivuiltamme www.abloy.fi sekä ABLOY -valtuutetuista lukkoliikkeistä

ABLOY® IQ

Lukitusturvallisuuden uusi sukupolvi

Abloy Oy ASSA ABLOY

An ASSA ABLOY Group company

PUOLUSTUSHALLINNON PALVELUKESKUS

Suomenkasarmi.

Palvelukeskusteema on vahvasti tehnyt tuloaan julkiselle sektorille 2000-luvulla. Talous- ja henkilöstöhallinnon palvelukeskukset ovat osa julkisen sektorin tuottavuuden kehittämisen toimenpideohjelman. Valtiohallinto on aloittanut Valtiovarainministeriön johdolla kokonaisvaltaisen talous- ja henkilöstöhallinnon kehittämissuunnitelman, jonka tehtävänä on palvelujen ja hallinnon saatavuuden, tuottavuuden ja tehokkuuden lisääminen. Kehittämissuunnitelma on ennen kaikkea varautumista tulevaisuuteen, sillä nelisenkymmentä prosenttia valtion talous- ja henkilöstöhallinnossa työskentelevistä siirtyy seuraavan kymmenen vuoden aikana eläkkeelle. Talous- ja henkilöstöhallinnon odotetaan palvelevan nykyistä joustavammin ja paremmin ministeriöiden ja virastojen varsinaista ydintoimintaa. Ydintoimintojen tehostamiseksi ja hallinnon rakenteiden keventämiseksi tukipalvelujen hoitoa

keskitetään siihen erikoistuneille yksiköille. Tavoite on, että valtion virastojen talous- ja henkilöstöhallinnon palvelut tuotetaan palvelukeskusmallilla viimeistään vuonna 2009. Valtiohallintoon on perustettu viisi palvelukeskusta, jotka tarjoavat talous- ja henkilöstöhallinnon palveluita valtiohallinnon virastoille.

Ensimmäisenä valtiohallinnon palvelukeskuksista aloitti toimintansa Puolustusvoimien palkkahallinnon palvelukeskus, jonka toiminta käynnistyi vuonna 2005 Hämeenlinnassa. Vuoden 2005 aikana siirtyi puolustusvoimien joukko-osastojen ja laitosten palkanmaksu ja siihen liittyvä henkilöstöhallinto palvelukeskuksen hoidettavaksi. Palvelukeskus maksaa n. 17 % valtiohallinnon virkamiesten palkanmaksusta. Vuonna 2006 linjattiin puolustushallinnon taloushallinnon kehittämissuunnitelman tavoitetilaksi

siirtä myös palvelukeskustoimintamalliin. Tehtyjen päätösten perusteella palvelukeskuksen toiminta laajeni palkka- ja taloushallinnon palvelukeskukseksi vuonna 2006. Vuoden 2008 alusta Puolustusvoimien Palkka- ja Taloushallinnon Palvelukeskus siirtyi pois puolustusvoimien organisaatiosta. Puolustushallinnon palvelukeskus aloittaa toimintansa puolustusministeriön alaisena nettobudjetoina virastona 1.1.2008. Palvelukeskuksen toimipaikka on Hämeenlinnassa. Saammepalvelukeskuksen käyttöön suunnitellut toimitilat Suomen kasarmilta vuonna 1913 rakennetusta, mutta tänä vuonna peruskorjatusta talosta. Puolustushallinnon palvelukeskuksentehtävänä on tuottaa henkilöstö- ja taloushallinnon palveluja puolustushallinnon virastoille. Se voi tuottaa palveluja myös muille valtion virastoille. Palvelukeskus tulee erikoistumaan sellaisten valtiohallinnon virastojen

Vieraskynä

palveluiden tuottamiseen, joilla on toimintaa sekä kotimaassa että ulkomailla. Toinen erikoistumisalue on poikkeusolojen palvelukeskustoiminta.

Palvelukeskus on uusi organisaatio, jonka henkilöstöstä n puolet tullut puolustusvoimista, 25 % tuli valtiohallinnon muista virastoista ja loput yksityiseltä sektorilta. Tällä joukkueella on hyvä suunnata kohti tulevaisuutta.

Palvelukeskuksen toiminnan lähtökohtana ovat asiakkaat: Puolustusvoimat on kokonaisuudessaan palvelukeskuksen asiakas vuoden 2007 loppuun mennessä ja puolustusministeriö on siirtymässä asiakkaaksi vuonna 2008. Puolustushallinnon rakennuslaitoksen on tarkoitus siirtyä palvelukeskuksen asiakkaaksi vuonna 2009. Ulkoasiainhallinnon asiakkuus käynnistyy vuonna 2009. Muodostuva asiakaskunta antaa palvelukeskukselle vahvan pohjan erikoistua ja keskeisen roolin talous- ja henkilöstöhallinnon palveluntuottajana valtiohallinnossa.

Palvelukeskus tekee jokaisen tilaaja-asiakkaan kanssa palvelusopimuksen, jossa sovitaan ostettavat palvelut ja niiden tuottamisen ehdot. Palvelut asiakasvirastoille ovat maksullisia. Suoritteesta perittävän maksun suuruus vastaa sen tuottamiskustannuksia. Palvelukeskus noudattaa toiminnassaan yleisiä valtiohallintoa koskevia säännöksiä, määräyksiä ja toimintaperiaatteita. Palvelukeskuksen tuloiksi ja menoiksi vuodelle 2008 on arvioitu n. 6 miljoonaa euroa.

Puolustusvoimat on valtiohallinnossa talous- ja henkilöstöhallinnon toimintatavan kehittämisen ja palvelukeskusmallin käyttöönoton ja soveltamisen eturintamassa. Puolustusvoimat on 2000-luvun kehittämishankkeissa määritellyt omat talous- että henkilöstöhallinnon prosessinsa, hyödyntänyt uusia tietojärjestelmiä sähköistämällä prosesseja sekä määrittänyt talous- ja henkilöstöhallinnon tehtävistä ne osa-alueet, jotka siirretään palvelukeskuksen hoidettavaksi. Taloushallinnosta palvelukeskukseen siirtyä lähinnä ulkoisen laskennan tehtäviä ja henkilöstöhallinnon tehtävistä lähinnä palkanmaksu ja siihen liittyvät henkilöstöhallinnon tehtävät. TAKO- ja PALMA-hankkeet ovat luoneet hyvän pohjan yhteistyölle. Hankkeisiin ja toiminnan suunnitteluun on osallistunut lukuisia talous- ja henkilöstöhallinnon asiantuntijoita puolustusvoimista. Tämä antaa hyvän pohjan siirtyä uuteen toimintamalliin.

Kulunut kaksi vuotta on ollut uuden toimintamallin käynnistämisen aikaa. Sinä aikana ovat perustoimintamallin osa-alueet hahmotettu ja käynnistetty. Tulevina vuosina panostetaan erityisesti prosessien ja niitä tukevien tietojärjestelmien jatkokehittämiseen. Nykyinen hajautettu toimintamalli, jossa ministeriöt ja virastot käyttävät talous- ja henkilöstöhallinnossaan omia järjestelmiään, työtapojaan ja henkilöstöresurssejaan, ei ole kokonaisuuden kannalta tehokkain tapa toimia - ei kustannusten, palvelujen tuottamisen eikä johtamisen kannalta.

Valtiovarainministeriö on asettanut tavoitteeksi, että vuoteen 2012 mennessä valtiohallinnossa on yhtenäinen toimintamalli. Kehittäminen siis jatkuu, mutta alkuvuodet ovat myös osoittaneet prosessityön jatkokehittämisen tarpeellisuuden. Nykyisessä toimintamallissa on vielä paljon manuaalisia työvaiheita. Toivon, että pystymme tulevina tarjoamaan asiakkaillemme paremmat esim. itsepalvelu-, asiointi- ja raportointipalvelut. Yhtenäisen toimintamallin aikaansaaminen on yksi keskeinen edellytys sille, että uudelle toimintamallille asetetut määrälliset ja laadulliset tavoitteet saavutetaan. Kuinka tässä työssä onnistutaan, niin se arvioidaan 2010-luvun alkupuolella.

Haluan kiittää Pohjois-Karjalan Prikaatia hyvästä yhteistyöstä ja toivottaa teille kaikille Korpisoturin lukijoille hyvää kesää!

Teksti:
Helena Lappalainen

Tietokate Oy
Taloushallinnon ammattilainen

- verkkolaskutus
- ostolaskujen sähköinen käsittely
- e-tiliinpäätös
- sähköinen palkkahallinto
- sähköinen matkalaskujen käsittely
- sähköinen arkisto
- sähköinen raportointi
- sähköinen tiedonsiirto viranomaisille
- asp-palvelut
- langaton tiedonsiirto

RAKENNUSTOIMISTO
K TERVO OY
www.rakentajatervo.fi

POHJOIS-KARJALAN ALUETOIMISTON PERUSTAMINEN (osa 2)

Yleistä

Puolustusvoimien johtamis- ja hallintojärjestelmänmuutoksenyhteydessä eripuolille Suomea perustetaan yhteensä 16 aluetoimistoa ja kaksi palvelupistettä. Tässä yhteydessä Pohjois-Karjalan Prikaatille tulee uusina tehtävinä pääosa Pohjois-Karjalan Sotilasläänin Esikunnan tähän saakka hoitamista tehtävistä. Näitä tehtäviä hoitamaan perustetaan prikaatiin Pohjois-Karjalan aluetoimisto 1.1.2008. Muutos takaa sen, että maakunnan sotilaallisen maanpuolustuksen ja prikaatin asioita johdetaan ja hoidetaan jatkossakin tutun henkilöstön voimin omasta esikunnasta, eikä esimerkiksi Kuopiosta tai Kouvolasta.

Aluetoimisto on osa prikaatin esikuntaa ja sen operatiivista osastoa. Aluetoimiston päällikkö on samalla operatiivisen osaston osastopäällikkö. Hänellä tulee olemaan laajuudeltaan nykyisen sotilasläänin komentajan toimi- ja päätösvalta.

Uudessa puolustusvoima- ja asevelvollisuuslaissa kaikki aluetoimistot määritellään aluehallintoviranomaisiksi. Joukko-osastot ovat vastaavasti paikallishallintoviranomaisia. Aluetoimistot ovat kaikissa niille määrättyissä tehtävissä operatiivisten sotilasläänien alaisia. Johtoesikuntamme on siis Itä-Suomen Sotilasläänin Esikunta Kouvolassa.

Huomioitavaa on, että myös asevelvollisuusasioiden käsitteistöön tulee lukuisia muutoksia ensi vuoden alussa. Tässä artikkelissa käytetään lukijaystävällisesti vanhoja käsitteitä.

Tehtävät

Kenttäohjesääntömäärittelee aluetoimiston tehtävät seuraavasti: "Sotilasalueen perustamisvastuussa oleviin joukko-osastoihin, esikuntiin tai laitoksiin perustettava toimisto, jonka normaaliolojen tehtävissä korostuvat operatiivinen suunnittelu, maanpuolustuskoulutuksen koordinointi, asevelvollisuusasiat ja asiakaspalvelu sekä osallistuminen kutsuntojen toimeenpanemiseen."

Käytännössä tämä tarkoittaa, että Pohjois-Karjalan aluetoimiston vastuulla ovat:

- kutsunnat, jälkitarkastukset, naisten valintatilaisuudet
- asevelvollisten palveluskelpoisuuden määrittäminen
- joukko-osastojen varusmieskiintiöiden määrittäminen
- asevelvollisten määrääminen palvelukseen
- asevelvollisten ja ajoneuvojen sijoittaminen sodan ajan joukkoihin
- asevelvollisten määrääminen kertausharjoitukseen, ylimääräiseen palvelukseen ja liikekannallepanon toteuttaminen
- useiden kertausharjoitusten, vapaaehtoisten harjoitusten ja kurssien johtaminen
- asevelvollisuusrekisterien ylläpito (tietojen kokoaminen jne.)
- päätökset aseettomaan palvelukseen haakeuvista
- varusmiespalveluksesta vapauttamiset
- monikansalaisuuteen liittyvät päätökset
- VAP-asiat
- lisäharjoituskiintiöasiat (upseereilla 100 ja aliupseereilla 75 vuorokautta ylittäviltä osilta)
- oikaisuvaatimukset, valitukset asevelvollis-

suusasioissa

- virka-apuasiat
- tilannekuvan ylläpitäminen
- operatiivinen ja perustamiseen liittyvä suunnittelu (= vastuu alueen puolustamisesta)
- suurten sota- ja taisteluharjoitusten järjestäminen maakunnassa
- vapaaehtoinen maanpuolustuskoulutus yhteistoiminnassa Maanpuolustuskoulutus ry:n ja muiden toimijoiden kanssa
- yhteistoiminta viranomaisten, kuntien, yritysten ja yhteisöjen kanssa
- maanpuolustustyö yhteistoiminnassa reserviläis-, veteraani- ja maanpuolustusjärjestöjen sekä muiden toimijoiden kanssa
- maanpuolustuskurssien toimeenpano yhteistoiminnassa Itä-Suomen Lääninhallituksen kanssa.

Kutsunnat ovat näkyvin osa aluetoimiston työtä. Kutsuntajärjestelyihin tulee pieniä muutoksia vuonna 2008. Kutsunnat pidetään jokaisessa kunnassa, mutta järjestys ja aikataulu muuttuvat hieman. Jälkitarkastukset ja valintatilaisuudet naisten vapaaehtoiseen asepalvelukseen pidetään tulevaisuudessa prikaatissa, joko sotilaskodissa tai lääkintähuoltokeskuksessa.

Kertausharjoitusten käskytyks, henkilöstön kutsuminen vapaaehtoisin harjoituksiin ja lykkäysanomusten käsittelyms. tapahtuvat aluetoimistossa.

Kolmantenasuurena tehtäväkokonaisuutena ovat kuntien, yritysten ja yhteisöjen VAP-

anomukset, joita käsitellään aluetoimistossa yli 20 000 kappaletta kerran kahdessa vuodessa.

Aluetoimiston roolissa korostuu yhteistoiminta ympäröivään yhteiskuntaan, joka kanavoituu prikaatiin jatkossa aluetoimiston päällikön kautta.

Aluetoimiston henkilöstövahvuus on kaksi yleisesikuntaupseeria, kaksi esiuupseeria, yksi opistoupseeri ja kaksi toimistosihteerä. Kyseisiin tehtäviin määrätty henkilöt ovat erittäin kokeneita, heillä on sotilaspiiri- ja sotilasläänin kokemusta yhteensä noin 100 vuotta. On ymmärrettävää, ettei tällä henkilöstömäärällä kyetä hoitamaan kaikkia yllä mainittuja tehtäviä laadukkaasti. Siksi koko prikaatin esikunnan operatiivinen osasto ja osin muutkin osastot osallistuvat omalla panoksellaan aluetoimiston vastuulla olevien tehtävien hoitoon.

Aluetoimiston päälliköksi on määrätty everstiluutnantti Jouni Mattila. Hän on aikaisemmin toiminut muun muassa Karjalan Jääkäripataljoonan komentajana sekä Pohjois-Karjalan Prikaatin ja Pohjois-Karjalan Sotilasläänin Esikunnan esikuntapäällikönä. Hän tekee asevelvollisuusasioihin liittyvät päätökset, vastaa kaikista ulkosuhteista ja yhteistoiminnasta ympäröivään yhteiskuntaan.

Aluetoimiston vanhemmaksi osastoesiuupseeriksi (operatiivisen osaston apulaisosastopäällikkö) on määrätty yleisesikuntamajuri Janne Myller Hämeen Rykmentistä. Hän on palvellut aikaisemmin myös Pohjois-Karjalan Prikaatissa. Hän vastaa aluetoimistossa operatiivisesta suunnittelusta, johtaa yhteistoimintasopimusten laadintaa ja ohjaa joukkotuotantoa. Majuri Myller on everstiluutnantti Mattilan ensimmäinen sijainen. Muut henkilöt tehtävineen esitellään seuraavassa Korpisoturin numerossa, koska osa tehtäviin suunnitelluista ja määrättyistä henkilöistä saattaa vielä vaihtua.

Tilat

Aluetoimiston päällikkö, alueupseeri, osastoupseeri ja toimistosihteerit sekä heidän vastuullaan oleva asiakaspalvelupiste sijoit-

tuvat nykyisen Pohjois-Karjalan Prikaatin esikunnan yhteyteen (alaesikuntaan). Tämä mahdollistaa tarvittaessa asiakkaan asian välittömän käsittelyn ja päätöksenteon.

Muut aluetoimiston henkilöt sijoittuvat yläesikuntaan. Samassa rakennuksessa toimivat prikaatin esikunnan huolto-osasto ja Puolustushallinnon Rakennuslaitoksen paikallistoimisto.

Toimistotiloja joudutaan hieman saneeraamaan. Tilat valmistuvat 1.4.2008 mennessä. Siihen saakka toimitaan tilapäisjärjestelyin, kuitenkin edellä mainituissa paikoissa. Asiakaspalvelu toimii vielä 1.2.2008 saakka nykyisissä tiloissaan Joensuussa (Kauppatie 40 B).

Yksi aluetoimiston keskeisimmistä yhteistyökumppaneista, Maanpuolustuskoulutus ry:n Pohjois-Karjalan piiritoimisto päällikkönsä everstiluutnantti evp Ahti Korhosen johdolla, siirtyy myös Pohjois-Karjalan Prikaatiin, samaan rakennukseen aluetoimiston asevelvollisuusasioita hoitavan osan kanssa.

Toiminnan käynnistyminen

Tehtävien hoitamisen siirtäminen sujuvasti organisaatiolta toiselle vaatii paljon erilaisia valmisteluja. Valmisteluja on tehty "suurella sydämellä" prikaatin komentajan johdolla ja allekirjoittaneen vetovastuulla jo kesästä 2006 alkaen. Voidaan väittää, että prikaati on toiminut yhtenä keskeisenä puolustusvoimien "veturina" uuden organisaation valmisteluissa. Pohjois-Karjalan aluetoimiston valmisteluja on esitelty puolustusvoimain komentajan neuvottelupäivillä ja aluetoimistojen päälliköiden koulutustilaisuudessa keväällä 2007. Sieltä saatu suora, erittäin positiivinen palaute on kannustanut valmistelijoita työssään.

Muutos on merkittävä myös kaikkien sotilasläänin nykyisten asiakkaiden ja yhteistyökumppanien kannalta. Siksi keskeistä onkin informoida yhteistyökumppaneita tapahtuvista muutoksista etupainoisesti. Näiden lehtiartikkelien lisäksi syksyllä muun muassa pidetään prikaatissa kaksi yhteistyökumppanitilaisuutta, toinen viranomais-

tahoille ja kunnille sekä toinen reserviläis-, veteraani- ja maanpuolustusjärjestöille.

Lopuksi

Kuten jo edellisessä artikkelissa totesin, kyseessä on prikaatin historian merkittävin muutos sitten vuoden 1990, jolloin prikaati perustettiin. Välistä on lakkautettu muun muassa toinen prikaatin kouluttavista pataljoonista sekä yksi perusyksikkö. Tällä kertaa muutos on positiiviseen suuntaan - laajojen uusien tehtävien ja henkilöstön lisääntymisen myötä. Prikaatin maakunnallinen status nousee ja yhteiskunnallinen vastuu lisääntyy merkittävästi tämän uudistuksen myötä, kunkokonaisvastuumaakunnan asevelvollisista, sotilaallisesta maanpuolustuksesta ja yhteistoimintaan liittyvistä asioista siirtyä sotilasläänin esikunnalta prikaatille.

Aluetoimiston tuleva henkilöstö toivoo, että yhteistyö sujuu heti alusta alkaen yhtä hyvin kuin sotilasläänin aikaan. Henkilöstö on kokenutta, osaavaa ja erittäin motivoitunut aloittamaan haastavassa tehtäväkentässään.

Toivotan omasta ja tulevan henkilöstöni puolesta kaikille lehden lukijoille kauniita ja virkistäviä kesäpäiviä!

Teksti:
Everstiluutnantti Jouni Mattila
Aluetoimiston päällikkö 1.1.2008

SAAPUMISERÄN 1/07 SOTILASVALA KESÄLAHDELLA

Tammikuussa palveluksensa aloittanut 1/2007 saapumiserä vannoi 765 alokkaan voimin sotilasvalansa Kesälahdella 17.2.2007.

Valatilaisuus toi Kesälahden kunnan keskustaan sotilasmusiikkia, ohimarssin sekä tuhatmäärin kotiväkeä ja muuta yleisöä. Ohjelmassa Kesälahdella oli seppeleenlasku, joukkojen katselmus, valan vannominen sekä ohimarssi. Valakaavan luki kunnanhallituksen puheenjohtaja Markus Nousiainen. Juhlallisuudet päättyivät kotiväen kanssa nautittuun hernekeittoon.

Teksti ja kuvat:
Yliluutnantti Janne Suhonen

KARJALAN JÄÄKÄRIPATALJOONAN PERINNEPÄIVÄ

Helmikuun 25. päivänä vuonna 1918 Jääkäripataljoona 27:n pääjoukko palasi Suomeen Saksasta. Jääkäriperinteiden mukaisesti Karjalan Jääkäripataljoona vietti perinnepäiväänsä 23.2. 2007 paraatikatselmuksen ja iltajuhlan merkeissä.

Perjantaiamuna 23.2. kirpeässä pakkasäässä (-27 astetta) Karjalan Jääkäripataljoona ja Karjalan Sotilassoittokunta ryhmityivät Kollaan Vasamalle paraatikatselmuksen. Joukkoja komensi pataljoonapuseeri majuri Jouni Pitkänen ja katselmuksen suoritti pataljoonan komentaja everstiluutnantti Timo Mäki-Rautila.

Ohjelmaan kuuluivat katselmuksen lisäksi kenttähartaus, seppeleenlasku, pataljoonan komentajan puhe ja ohimarssi. Kenttähartauden piti sotilaspastori Juha Eklund. Sepeleen Kollaan Vasamalle laskivat everstiluutnantti Mäki-Rautila ja Sissikompaniasta valitut varusmiehet.

Juhlapuheessaan pataljoonan komentaja muistutti kuulijoiden mieliin talvi- ja jatkosodan taistelijoiden sisukkuutta ja uhri mieltä vaatineet torjuntataistelut Kollaan joella ja Laatokan Karjalassa. "Me nykyiset Karjalan Jääkäripataljoonan sotilaat kannamme ylpeinä ja kiitollisina jääkärien ja veteraanisukupolven perinteitä muistaen, että Kollaa kesti -emme anna tulen samua!"

Paraatin jälkeen pataljoona suoritti ohimarssin, mikä sujuikin varsin ryhdikkäästi. Iltajuhlan ohjelma koostui musiikkiesityksistä, joista merkittävä osuus lankesi Karjalan Sotilassoittokunnalle. Musiikkimajuri

Raimo Maaranen johti soittokuntaansa yhtä reippaasti kuin aina ennenkin. Tilaisuus jatkui runsaista pöydänantimista nauttien ja seurustellen.

Teksti:
Majuri Jouni Pitkänen

SOTILASASIAMIESTEN TALVIMATKA

Suomeen akkreditoituneet sotilasasiamiehet puolisoineen vierailivat vuosisuunnitelman mukaisesti Pääesikunnan päällikön kenraaliluutnantti Esa Tarvaisen johdolla Pohjois-Karjalan alueella 14. – 16.3.2007.

Vierailun aikana sotilasasiamiehet puolisoineen tutustuivat puolustusvoimien toimintaan Pohjois-Karjalan Prikaatissa, perheyttyivät aluehallintoyhteistyöhön Joensuun kaupungissa sekä tutustuivat paikalliseen kiviteollisuuteen Tulikivi Oy:n ja Kivikeskuksen toimitiloissa Juuassa.

Vierailun isäntänä toimii Pohjois-Karjalan Prikaatin komentaja, eversti Ville Hyvärinen. Paikallisina yhteysupseereina toimivat majuri Kari Kurkinen ja kapteeni Robie Kulokivi.

Sotilasasiamiehet kuuluvat edustustonsa diplomaattiseen henkilökuntaan. Sotilasasiamiehet vastaavat asevoimiensa komentajien erityisedustajina sotilaspoliittisissa, sotilaallisissa ja puolustusmateriaalihankkeisiin liittyvissä kysymyksissä. Heillä on Suomen ulkoasiainministeriön antama valtuutus toimia asemassaan.

Asiamiehet ovat samalla avainhenkilöitä Suomen maanpuoluksesta, puolustuspolitiikasta, puolustusvoimien toimintakyvystä ja puolustusteollisuudesta välittyvän kuvan muodostamisessa ulkomailla. Näin ollen Puolustusvoimista ja sen toiminnasta annettavien tietojen on oltava oikeita, oikea-aikaisia ja kaikkia puolustusvoimien toiminnan osa-alueet kattavia.

Sotilasasiamiehet ovat joko residenttejä (toimivat Suomesta käsin) tai sivuakkreditoituja Suomeen (toimivat ulkomailta käsin). Sotilasasiamiehen toimikausi on yleensä kolme vuotta. Vierailuilla käytettävä kieli on englanti. Sotilasasiamieskunnan vanhimman tehtävä on nimeltään doyen, joka on ranskankielinen, vanhinta tai ikäpresidenttiä, tarkoittava sana. Doyeniksi valitaan Suomessa asuva varsinainen asiamies, joka on ollut pisimpään akkreditoituna Suomeen. Sotilasasiamieskunnan vanhimpana vierailussa toimi Saksasta everstiluutnantti Helmut Gebers.

Tällä kertaa vierailuun osallistui isäntien lisäksi 17 sotilasasiamiestä puolisoineen 14:stä eri kansallisuudesta. Talvimatkan järjestäminen näinkin arvovaltaiselle vierailijaryhmälle vaatii joukko-osastolta ja sen järjestelijöiltä tarkkaa paneutumista sekä hyvää yhteistyötä. Tapahtuma ajoittui viikolle 11, jolloin prikaatilla oli järjestettävänä myös hiihdon sotilas -SM -kilpailut. Tapahtumat sitoivat pääosan niin palkatusta henkilöstöstä kuin asevelvollisistakin tapahtumien toteutukseen.

Vierailu alkoi 14.3. tutustumisella Juuan Kivikeskukseen sekä Tulikivi Oy:n yritysesittelyyn. Tapahtuman isäntinä toimivat Kivikeskuksesta toimitusjohtaja Ilkka Nykänen sekä Tulikiveltä hankintajohtaja Pentti Kähkölä. Kiven synnystä - nykypäivän teknologiaan - teemalla tapahtuneella vierailulla annettiin esimerkki pohjoiskarjalaisesta osaamisesta. Tapahtuman aikana vieraat majoittuivat Kolin kansallismaisemaan, joka saikin osallistuneilta ansaittua arvostusta.

Toinen vierailupäivä, torstai 15.3., oli Pohjois-Karjalan Prikaatin kannalta tärkein. Asia, jota ei voi hyvälläkään suunnittelulla taata, oli säävaraus. Tehtävään valjastettiin hengellisten tukijoukkojen lisäksi keltainen iltapäivälehdistökin, joka viikkoennusteesaan suostui torstaiksi povaamaan aurinkoista. Tämän tiedon pitävyyks takasikin ”puoli voittoa”. Prikaatin esittelyn jälkeen talvivarustuksella varustetut vieraat saivat tutustua yliluutnantti Kari Pietilän kouluttajineen suunnittelemaan Sissikomppanian toimintanäytökseen, aiheena ”sissiryhmä tieliikenteen häirinnässä”. Joukon toiminta, maaston käyttö ja yleisilme asianmukaisin naamiointineen antoi vakuuttavan kuvan tämän vaiheen koulutuksesta sekä joukon suorituskyvystä. Kaiken kruunasi nuotiokahvit.

Vierailijat nuotiokahvilla toimintanäytöksen jälkeen.

Prikaatissa tapahtuu

Telakuorma-autoin vahvistettuja käsimerkkejä johtamisessa hyödyntäen vierailijat siirtyivät päivän kohokohtaan eli sotilasasiemiestenmiljoonamillimetrimpumpumahiittoa ja puolisolakilpailuun Kontiolahden ampumahiihtostadionille. Yli luutnantti Petri Tiainen lanseerasi ensimmäistä kertaa sotilasasiemiestenkilpailun yhteislähdöllä. Kilpailumuoto ja tarkoin harkitut kisajärjestelyt loivat todellisen kisatapahtuman. Kaikesta huolimatta skandinaavit hallitsivat perinteisen sotilaslajin kilpailua Ruotsin sotilasasiemiehen eversti Bengt Nylanderin voittaessa ja Norjan edustajan komentaja Ernst Egelidin sijoittuessa toiseksi. Puolisoiden kilpailun johtajana toimi yli luutnantti Jari Lappalainen, joka avustajineen sai puoliset innostumaan pyyteettömästi ”älyä ja tekniikkaa” vaatineisiin kilpailutehtäviin.

Seuraavana seurasimme partiohiihdon A-sarjan mestaruuskilpailua ampumapaikalla everstiluutnantti Timo Mäki-Rautilan johdolla. Etukäteen leikinlasku siitä, että kilpailun johtajan on suunniteltava tai - vaikka hiekoitettava ladut - niin, että saamme seurata vieraiden kanssa Pohjois-Karjalan Prikaatin taistelevan loppuun saakka partiohiihdon mestaruudesta, osoittautui todeksi. Partiomme sijoittui tiukan kilpailun jälkeen toiseksi.

Kentälounaan, jonka taikurina toimi kokki Jouni Kuronen Kontiolahden Muonituskeskuksesta, jälkeen sotilasasiemiehet tutustuivat Kontioniemen avantoimareiden saunalla avantoointiin. Saunamajureina järjestävästä seurasta olivat Rauli Riekinen ja Tor Kosonen. Joko puolisoitten kannustus tai suomalainen ”mukaansa tempaava hulluus” vei saunojat avantoon vähintään kaksi kertaa.

Ilta vietettiin avantoinnin ja sen ansiosta hyvin nukutun bussimatkan jälkeen Kolilla, jossa vieraat vietiin hiihtohissillä alas Rinneravintolaan pääesikunnan päällikön isännöimälle illalliselle. Keskinäinen yhteiskokuluuvuus sotilasasiemiesten ja puolisoitten kesken ilmeni välittömänä hauskanpitoa. Musiikkimajuri Raimo Maarasen johtamana Karjalan Sotilassoittokunta tahditti kansainvälistä tunnelmaa. Sotilasasiemiesten vanhin evl Gebers kertoi illan aikana, että suomalaisella keittiöllä (cuisine) ei ole mitään hävettävää muihin kansallisuuksien keittiöihin - sanoi kuka tahansa, mitä tahansa. ”Lisäksi tämä pohjoiskarjalainen vieraanvaraisuus jättää helposti muistona muutaman lisäkilon”.

1 000 000 mm ampumahiihdon harjoittelu, johtajana yli luutnantti Petri Tiainen.

Ampumahiihdon loppukiritaistelu.

Eversti Caspi, Israel, viihtyi Pohjois-Karjalan vierailulla.

Teksti:
Majuri Kari Kurkinen

HENKILÖSTÖ

Ylennykset

4.6.2007 Pohjois-Karjalan Prikaatin henkilöstöön kohdistuneet ylennykset:

Kapteeniksi

Yliluutnantti
Pauli Hakulinen

Yliluutnantiksi

Luutnantti
Reima Kontkanen

Luutnantti
Juha Ratinen

Vänrikki
Sami Kolehmainen

Luutnantiksi

Vänrikki
Jani Savolainen

Vänrikki
Petri Valjus

Yliväapeliksi

Väepeli
Heikki Penttinen

Henkilöstöön hyväksytyt

Luutnantti
Aki Miettinen
1.1.2007

Luutnantti
Harri Hänninen
1.2.2007

Luutnantti
Janne Miettinen
1.2.2007

Sairap
Paula Korhonen
3.4.2007

Yliluutnantti
Timo Komulainen
20.4.2007

Asentaja
Heikki Hakkarainen
23.4.2007

KSH
Annukka Viio
1.5.2007

Varastomies
Minna Paakkinen
1.6.2007

Kersantti
Sami Haaranen
1.6.2007

Päällikkölääkari
Petteri Harjuvaara
1.7.2007

Siirrot

Väepeli
Vesa Tuovinen
MAASK
1.5.2007

Reserviin

Luutnantti
Pekka Manni
1.4.2007

Siviiliin

Asentaja
Aki Mäkelä
22.2.2007

KSH
Johanna Ahvalo
5.3.2007

4.6.2007 Pohjois-Karjalan Prikaatin henkilöstöön kohdistuneet palkitsemiset:

Suomen Valkoisen Ruusun ritarimerkki
Majuri Juha Nissinen

Sotilasansiomatali
Kapteeni Robie Kulokivi
Sihteeri Leena Piiparinen

Suomen Valkoisen Ruusun ansioristi
Yliluutnantti Jari Parviainen
Yliluutnantti Harri Kankainen
Yliluutnantti Jari Heikkinen

Suomen Valkoisen Ruusun I luokan mitali:
Kersantti Osmo Rynnänen
Varastonhoitaja Reko Saastamoinen
Kokki Jouni Kuronen

OHI ON 270, 180, 362

Saapumiserän 2/06 270 vuorokautta palvelleet miehistön erikoiskoulutuksen saaneet varusmiehet kotiutuivat 5.4.2007. 6.7.2007 kotiutettiin saapumiserän 2/06 362 vuorokautta ja 1/07 180 vuorokautta palvelleet taistelijat.

270 vrk palvelleet:

Jalkaväen mitali ja killan stipendi

Korpraali Leppänen Jani Tapio

Hyvän jääkäriin palkinto

Korpraali Paavilainen Saku Petteri

Kummikuntien esinepalkinnot

Jääkäri Tuononen Antti Stefan

Korpraali Partanen Jesse Niko Juhani

Ylämyllyn Sotilaskotiyhdistys ry:n rahaston stipendi

Korpraali Ylönen Toni Jino Jeffri

270vuorokauttapalvelleiden kotiuttaminen huhtikuussa.

180 ja 362 vrk palvelleet:

Jalkaväen mitali ja killan stipendi

Vänrikki Rautiainen Erno Tapani

Kersantti Luukkainen Simo Tapio

Korpraali Kauppinen Jaakko Tapani

Hyvän jääkäriin palkinto

Korpraali Partanen Eero Alekski

Reserviupseeripiirin palkinto

Vänrikki Tukiainen Mikko Jani Antero

Reserviläispiirin palkinto

Kersantti Valkonen Timo Tapani

Viestikillan palkinto

Alikersantti Mäkelä Niko Nestori

Jääkäri Koponen Pekka Juhani

Ylämyllyn Sotilaskotiyhdistys ry:n rahaston stipendit

Kersantti Kinnunen Tomi Kalevi

Sotilaskotisisar Kyllikki Tepon rahaston stipendi

Vänrikki Matilainen Matti Tapani

Rehdin sotilaan stipendi

Kersantti Kukko Pietu Veikko Topias

Vänrikki Tsupari Teemu Taneli

Korpraali Kohvakka Tero Martti Einari

Maanpuolustusnaisten liiton palkinto

Vänrikki Hämäläinen Elina Maaret

Kummikuntien esinepalkinnot

Korpraali Sutinen Sampsa Viljami

Vänrikki Rantala Taneli Johannes

Korpraali Varis Mikko Matti Tapani

Korpraali Pussinen Jarkko Juhani

Vänrikki Vartiainen Janne Mikael

Kersantti Kurki Petri Tapio

Jääkäri Naumanen Mikko Ilmari

Vänrikki Sorsa Mikko Eetu Sakari

Korpraali Hämäläinen Pentti Johannes

Jääkäri Pitkänen Samu Petteri

Korpraali Poikolainen Pekka Kalevi

Jääkäri Tarkiainen Antti Pekka

Jääkäri Juuti Tero Taavetti

Jääkäri Holopainen Ilkka Tapio

Jääkäri Holopainen Petri Tapio

Jääkäri Lappalainen Harri Tapani

6.7.2007 seppeleen laskijat Kollaan Vasamalla.

Upseerikokelaat ovat juuri ylenetty vänrikeiksi.

Olemme tukeneet Pohjois-Karjalan Prikaatin toimintaa

Kontiolahden kunta

Joensuun kaupunki

Enon kunta

Kesälahden kunta

Tuusniemen kunta

Varpaisjärven kunta

Varkauden kaupunki

Leppävirran kunta

Oppia ja työtä -messut 31.1. - 1.2.2007

Oppia ja työtä -messuilla Joensuun Jäähallilla prikaatia osastolla esittelemässä olivat luutnantti Matti Niemeläinen ja yli-luutnantti Jari Kokkonen (vasen kuva), sekä sosiaalikuraattori Anne Laitinen (oikealla).

Kuljettajakoulutuksen kokonaisjärjestelyjä selvittävä työryhmä prikaatissa 14. - 15.2.2007

Kuljettajakoulutuksen kokonaisjärjestelyjä selvittävä työryhmä kokoontui Pohjois-Karjalan Prikaatissa puheenjohtajansa insinöörikomentajakapteeni Ilmo Suurnäkin johdolla.

STTK:n puheenjohtajan vierailu 3.5.2007

Toimihenkilökeskusjärjestö STTK:n puheenjohtaja tutustumassa prikaatin perin-
nehuoneeseen.

STTK:n puheenjohtaja Mikko Mäenpää esitteli ajankohtaisia asioita järjestökentältä.

Työhyvinvointitoimikunnan kevätvirkistyspäivä 5.5.2007

Niin isot kuin pienetkin saivat kilvoitella muun muassa saappaanheitolla.

Aurinko pastoi ja grillimakkara maistui. Huovisen perhe välipalalla.

Koululaisvierailu- ja veteraanipäivä 22.5.2007

Kontiolahden koulun kahdeksansien luokkien oppilaat olivat tutustumassa prikaatin koulutukseen ja toimintaan iltpäivällä.

Sepeleen laskijoina toimivat Mari Kontkanen (toinen vas.) ja Ano Teittinen. Veteraaneista kuvassa Yrjö Lappi.

Karjalan Sotilassoittokunnan rumpuryhmä.

Prikaatin komentaja esitteli oppilaille KTM-moottoripyörää.

Kuvanjuoksu valokuvauskilpailu 2007

Kuvanmaailma järjesti 30.5.2007 Kuvanjuoksu 2007 valokuvauskilpailun yhdessä Pohjois-Karjalan Prikaatin ja Canonin kanssa. Kilpailuun valittiin kahdestasadasta hakijasta nelisenkymmentä kilpailijaa. Kuvauspaikkana oli joukkokoulutuskauden taisteluharjoitus Jaamankaalla. Kilpailussa oli kolme sarjaa: Sotilas ja luonto, Toiminta ja Johtaminen.

Yleisöäänestyksen ja Sotilas ja luonto -sarjan voittaja on Kristian Kinnunen Joensuusta. Kinnusen voitokas valokuva on myös tämän Korpisoturi -lehden kansikuvana.

Kilpailuun osallistui valokuvaajia ympäri Suomea.

Toiminta -sarjan voittaja on Juha Kalaoja Oulusta.

Kilpailun nuorin osallistuja, 16-vuotilas Akseli Väisänen Niitty-
lahdesta voitti Johtaminen -kuvaussarjan.

KASI-simulaattorit prikaatin taisteluharjoituksissa

Prikaatin johto tutustumassa KASI-simulaattorijärjestelmään. Esittelijänä KASI-osaston johtaja, kapteeni Saku Silmu Porin Prikaatista.

Sotinpuron A-alueella paloi toukokuussa 10 hehtaaria

Lippujuhlapäivä 4.6.2007 ja suvikahvitilaisuus

Tilaisuuksia vietettiin Kollaan Vasamalla ja sotilaskodissa. Suvikahvitilaisuudessa muistettiin perinteisesti 4.6. ylennettyjä ja palkittuja.

Komentajan 50-vuotisjuhlat 6.7.2007

Lippueamiraali Georgij Alafuzoff toi eversti Ville Hyväriselle tervehdysensä Pääesikunnasta. Komentajan vierellä Marketta-rouva.

Lääkintähuoltokeskuksen henkilöstö toi komentajalle oman tervehdysensä ensiapulaukun muodossa.

Prikaatin killan edustajat tervehdysvuorossa.

Prikaatikenraali Antti Lankinen yhdessä puolisonsa Liisan kanssa.

Gonarieha 4.7.2007 Kontiohallissa

Taru Ratilainen esiintyi Gonabeach Boys'n solistina.

Tunnelma kohosi hallin kattoon.

YHTYMÄHARJOITUS PEITSI 07

KOLLAA kesti jälleen

Itäisen maanpuolustusalueen yhtymäharjoitus PEITSI-07 taisteltiin 14. – 19.6.2007 Kiihtelysvaaran – Tohmajärven alueella. Taisteluharjoituksen yleisenä teemana oli torjuntakyvyn testaaminen. Joukkojen koulutuksellisena opetustarkoituksena oli kouluttaa ja harjoituttaa alueellisen johtoportaan ja sen alaisuudessa toimivien taisteluosastojen ja aselajiyksiköiden puolustus- ja hyökkäystaistelua Pohjois-Karjalan oloissa. Harjoituksen johti Pohjois-Karjalan Prikaatin komentaja eversti Ville Hyvärinen.

Jotakin uutta – jotakin vanhaa

Tämänkertaisen yhtymäharjoituksen rakenne ja joukkojen kokoonpano Pohjois-Karjalan Prikaatin osalta poikkesivat tuntuvasti siitä mihin viime vuosina on totuttu. Tällä kertaa ei nimittäin sinisellä puolella hyökännytään pohjoiskarjalaisin voimin muodostettu jääkäripataljoona. PEITSI-07:ssä sinisen puolen muodosti Pohjois-Karjalan Sotilasalue ja sen johdossa oleva taisteluosasto, joka perinteitä kunnioittaen sai harjoituksessa kantaa nimeä taisteluosasto KOLLAA. Taisteluosaston niin ikään perinteitä kunnioittavana tehtävänä oli torjua Tohmajärven suunnasta pohjoista kohti hyökkäävä vihollinen vastuualueellaan.

Taisteluosastokoostuu jalkaväkipataljoonan rungosta ja sen taistelua tukevista aselaji- ja tukiyksiköistä. KOLLAAN joukkoina tässä harjoituksessa olivat Pohjois-Karjalan Prikaatin varusmiehistä muodostetut jalkaväki-, panssaritorjunta- ja kranaatinheitinkomppaniasekä Pioneerirykmentin muodostamapioneerikomppania. Reserviläisistä harjoitukseen perustettiin varusmiehillä täydennetty KOLLAAN esikuntakomppania ja huoltokomppania tärkeimmiltä osiltaan. Alistuksena ja vahvennuksena KOLLAA sai lisäksi Pohjois-Karjalan Prikaatin sissikomppanian ja Maasotakoulun kadeteista muodostetun jääkärikomppanian. Loput jalkaväkiyksiköt ja aselajit, muun muassa tykistö ja ilmatorjunta olivat mukana vain ns ”peilyyksiköinä”. Keltaisena osapuolena taisteli vanhaan tapaan Pohjois-Karjalan Prikaatin aliupseerikoulu jota täydennettiin Pohjois-Karjalan Rajavartioston sissikompanialla ja ELSO osastolla Karjalan Prikaatista.

Johdettavien lukumäärä loi taisteluosaston komentajalle ja esikunnalle haastavan tehtävän puolustustaistelun suunnittelussa ja johtamisessa. KOLLAAN tuore johto suoriutui tehtävästään kuitenkin varsin hyvin. Taisteluosaston esikunta on kokoonpanoltaan uusi ja vielä kehitysvaiheessa. Tähän kehitystyöhön tämän kertainen yhtymäharjoitus tarjosi erinomaiset puitteet. Erityyppisten joukkojen osallistuminen harjoitukseen puolestaan mahdollisti mielekkäiden ja kouluttavien harjoitustilanteiden kehittämisen kaikille joukoille. Erityisen arvokasta oli päästä harjoittelemaan joukkojen ja aselajien välistä yhteistoimintaa. Tässä suhteessa isot taisteluharjoitukset, jotka kokoavat joukkoja eri joukko-osastoista, ovat tärkeä koulutuskauden huipentuma.

Erlaisia mielenkiinnon kohteita

Karjalan Jääkäripataljoonan komentajan näkökulmasta harjoituksen suurin mielenkiinto kohdistui luonnollisesti siihen, miten uusien joukkotyyppien mukainen koulutus on lähtenyt pataljoonassa käyntiin. Kokonaan uutena koulutushaaranä, pitkän tauon jälkeen, mukana oli raskailla singoilla toteutettu panssaritorjuntakoulutus. Pääkouluttajana olen näkemääni voittopuolisesti tyytyväinen. Perusasiat hallitaan hyvin ja koulutuksen painopiste on ollut oikeissa asioissa. Yhteistoimintaan aselajien välillä tulee jatkossa kiinnittää lisää huomiota. Tiivistä yhteistyötä Pioneerirykmentin kanssa tarjoaa tähän pioneeroituminnan osalta hyvät mahdollisuudet.

Harjoitukseen liittyi varsin runsas ja hyvin toteutettu lentotoiminta. Helikopteritoiminnasta vastasi Utin Jääkäriyrykmentti ja hävittäjäsuorituksista Lentosotakoulu Kauhavalta. Harjoitustilanteessa koneet toimivat keltaisella puolella. Aktiivinen lentotoiminta loi mielenkiintoisella tavalla eläviä koulutustapahtumia harjoitukseen. Erityisesti useita vuorokausia kestänyt helikopteritoiminta pakotti taisteluosaston joukot toimimaan jatkuvan ilmauhan alla. Helikopterista otettiin kaikki hyöty irti muun muassa kuvaamalla lentäjän perspektiivistä KOLLAAN maastouttamiskykyä ja – taitoa. Nyt talteen saatua kuvamateriaalia voidaan hyödyntää koulutuksessa myöhemminkin.

Korven kätköissä

Ja kuinka sitten kävikään

Taisteluosasto KOLLAAN tehtävänä oli siis torjua vihollisen hyökkäys. Kiivaat torjuntataistelut alkoivat 15.6. iltana. Laajalla vastuualueellaan taistellut KOLLAA ensin hidasti ja kulutti vihollista kahden vuorokauden ajan ja valmistautui ratkaiseviin puolustustaisteluihin puolustusasemassaan Viesimonkankaalla. Jääkärikomppanian onnistuneen vastahyökkäyksen seurauksena vastualueen etuosassa taistelleen joukot saatiin irrotettua taistelusta ja siirrettyä hyvässä järjestyksessä taisteluosaston pääpuolustusasemaan

Harjoitus herätti mielenkiintoa väestössä sekä paikallisesti että valtakunnallisesti. Paikallisten mielenkiinnon kohteena oli mm pioneerien rakentama silta Sinikonjoella, joka juhllisin menoin vihittiin käyttöön 16.6. aamulla. Sillalla oli tärkeä merkitys taisteluosasto KOLLAAN joukkojen siirroille. Suunnitteluvaiheessa kuultiin huolella paikallisten tarpeita, joita silta jäikin harjoituksen jälkeen palvelemaan. Kansainvälisillä termeillä kyseessä oli CIMIC-operaatio (Civil Military Co-operation). Valtakunnallista mielenkiintoa herättivät siirrettävät vessat, joita harjoitusjoukkojen käyttöön oli harjoitusalueelle toimitettu. Kyseessä ei epäilyistä huolimatta ollut nykysotilaiden mukavuudenhalu vaan ympäristön suojelun asettamat vaatimukset. Harjoitusalue sisälsi merkittäviä luonnonsuojelu- ja pohjavesialueita joiden suhteen jouduttiin määrättyillä alueilla turvautumaan näihin poikkeusjärjestelyihin. Maaston käyttöön liittyvät valmistelut tapahtuivat hyvässä yhteistyössä Joensuun alueen ympäristöviranomaisten kanssa.

Ratkaisevat taistelut käytiin 17.6. kuluessa jolloin kävi selväksi, ettei KOLLAAN aktiivista, vastahyökkäyksiin ja voimakkaaseen tulenkäyttöön tukeutuvaa puolustusta saada murrettua. Useita vuorokausia kestäneet uuvuttavat taistelut asettivat henkisen kestävyyskoetukselle. Harjoitustilanteessa valvominen ja muu rasitus muodostavat ne tekijät, joilla joukon yhtenäisyyttä ja henkistä sietokykyä voidaan arvioida. KOLLAAN joukot säilyttivät taistelukelpoisuutensa näissä olosuhteissa hyvin.

Keltainen ei kuitenkaan vielä luovuttanut vaan suuntasi joukkonsa taisteluosaston sivustaan, jossa KOLLAAN oli ponnistettava voimansa äärimmilleen ja suunnattava jäljellä olevat taistelukykyiset yksikkönsä vastahyökkäykseen vihollisen pysäyttämiseksi. Monien onnekkaidenkin vaiheiden kautta KOLLAAN vastahyökkäys täytti tehtävänsä ja pysäytti vihollisen etenemisen Immolan-kankaalla, jossa taistelut taukosivat 19.6. klo 14.00. KOLLAA kesti jälleen.

PEITSI-07 harjoitus oli heinäkuun 6:nä kotiutuvien varusmiesten loppusota. Harjoitus mittasi näiden joukkotuotantokokoonpanossa olevien joukkojen koulutustasoa ja suorituskykyä. Näkemäni perusteella voin olla vakuuttunut nyt reserviin siirtyvien joukkojen osaamisesta ja suorituskyvystä. Haluan esittää kiitokseni kaikille taisteluosasto KOLLAAN riveissä taistelleille sotilaille toiminnastaan PEITSI-07 harjoituksessa.

Teksti:
Evestiluutnantti Timo Mäki-Rautila
Kuvat:
Kuvanjuoksu kuvauskilpailu ja toimitus

Oltermannin hiihdon sarjavoitot Pohjois-Karjalaan

Tänä vuonna hiihrettiin viimeinen Itäisen Maanpuolustusalueen Esikunnan johtama kilpailu. Kilpailun lähtöpaikalla järjestämisvastuu ja samalla signaalitykki luovutettiin Itä-Suomen Sotilasläänin Esikunnalle, joka jatkaa arvokkaan kilpailun johtamisvastuuta.

Oltermannin voittajajoukkue

Viesti lähti liikkeelle Anjalankosken Sippolasta. Joukko-osastojen komentajien laatimat ja allekirjoittamat viestit Oltermannille kiidätettiin Kaartinaukiolle Vekaranjärven varuskuntaan, missä sijaitsi kilpailun maali. Hiihdeittävä reitti oli noin 100 km suoraan mitattuna ja kaikkinen mutkineen matkaa tuli reilusti enemmän. Aikaa viestin perille viintiin prikaatin joukkue käytti yhdeksän tuntia neljä minuuttia. Hetki, jolloin joukkueemme ankkuri luutnantti Esa Viitanen ylitti ensimmäisenä A-sarjan joukkueena maalilinjan ja luki viestin Oltermannille, jää varmasti mieleen ainakin allekirjoittaneelle yhtenä sotilasurheilun hienoimpana hetkenä. Tätä historiallista hetkeä oli myös todistamassa viestin lähettänyt komentajamme eversti Ville Hyvärinen. Kuriositeettinä mainittakoon, että prikaatin joukkue on tavoitellut ehkä sotilaskilpailuiden arvostetuinta voittoa 14 kertaa. Välillä voitto on ollut yhden minuutin ja lähimmillään Kontiorantaan vuonna 1995 päättyneessä kilpailussa yhden ”suksen mitan” päässä. B-sarjan nopein joukkue tuli myös Pohjois-

Karjalasta, kun ”Pohjois-Karjalan Prikaatin reservin pojat” voittivat B-sarjan kilpailun nopeimmalla ajalla. Miksi ”prikaatin reservin pojat”? Sotilasläänin lakkauttamisen myötä reserviläisten hallinnollinen vastuu siirtyi prikaatille 2008 vuoden alusta. Samoin tuo joukkue tuntuu omalta senkin vuoksi, koska lähes kaikki joukkueen jäsenet ovat suorittaneet varusmiespalveluksensa Pohjois-Karjalan Prikaatissa. On ilo toivottaa teidät tervetulleeksi joukkoomme jatkamaan reservin toimintaa. Uskon, että yhteistyömme onnistuu kitkattomasti tulevaisuudessakin. Haluan tässä vaiheessa kiittää koko prikaatin henkilöstä ja erityisesti huollon sektoreita antamastanne tuesta joukkueen menestymiselle. Oltermannin sauvan voittaminen prikaatiin vei 14 vuotta ja vaati monelta ihmiseltä tukea ja uskoa, että vielä se joskus onnistuu. Luottamus ja tehty työ kannatti, nyt sauva on vihdoin kotona.

Itäisen maanpuolustusalueen hiihtomestaruuskilpailut

Itäisen maanpuolustusalueen hiihtomestaruuskilpailut käytiin 26.2. – 1.3.2007 Karjalan Prikaatissa Vekaranjärvellä. Kilpailuissa ratkottiin viimeiset Itäisen maanpuolustusalueen hiihtomestaruudet.

Kilpailut aloittivat tiistaina käydyt ampu-mahiihdot, joista ensimmäisenä oli pienoiskivääriampumahiihto. Majuri Risto Vairinen otti pronssia sarjassa M50 ja vänrikki Antti Kajan hopeaa yleisessä sarjassa. Kisoille saatiin näin ollen hyvä alku.

Rynnäkkökiväärisarjat hiihrettiin vapaalla hiihtotavalla muutamaa tuntia myöhemmin, joissa oli kokeiluna ensimmäistä kertaa myös yleinen sarja. Prikaati oli hyvin edustettuna molemmissa sarjoissa. Kun matkaan päästiin, tai oikeastaan päätettiin menestyksen nälkäiset hiihtäjämme, niin tulos oli murskaava hiihtäjiemme ottaessa nelosvoiton. Joukkoa johtivat alikersantti Antti Sankkola kultaa, alikersantti Tuomo Niittylahti hopeaa ja alikersantti Simo Tu-

runen pronssia. Yleisessä sarjassa vänrikki Timo Varis otti selvän voiton melkein kahden minuutin erolla seuraavaan.

Keskiviikkona kilpailtiin maastohiihtokilpailut, jotka käytiin perinteisellä hiihtotavalla. Varusmiehet jatkoivat tiistain tahtiin; voiton vei jääkäri Lari Lehtonen. Palkintopallia ei kannata muiden antaa vallata liiaksi, josta Antti Sankkola piti huolen ja nappasi ampu-mahiihdon kullan lisäksi itselleen pronssia maastohiihdosta. Yleisessä sarjassa Timo Varis otti toisen mestaruuden kilpailuissa.

Torstaina kisojen päätöspäivänä käytiin perinteisesti varusmiesten viestit ja sotilashiihtojen kuninkuuslaji; partiohiihto. Viestihiihdossa meiltä oli kaksi joukkuetta. Viesti oli alusta lähtien todella jännittävää seurattavaa, sillä ensimmäiseen vaihtoon saapui neljä joukkuetta yhdessä letkassa, joista Utti vaihtoi ensin ja muut kolme, mukaan lukien meidän kaksi joukkuetta, kolmen sekunnin sisällä Uttia jäljessä. Toi-

sella osuudella hiihtäjät saivat hieman eroa toisiinsa, mutta ratkaisu jäi viimeiselle osuudelle, sillä Karjalan Lennosto ja Pohjois-Karjalan Prikaati I vaihtoivat yhtä aikaa toisessa vaihdossa. Viimeisellä osuudella Lari Lehtonen joutui taipumaan lennoston ankkurille ja näin ollen saimme hopeaa.

Partiohiihdossa meillä oli edustus sekä A-että B-sarjassa. A-sarjan partiomme otti hopeaa naapurin Pohjois-Karjalan Rajavartioston voittaessa kilpailun. B-sarjassa partiomme ottivat niin ikään hopeaa häviten vain 37 sekunnilla mestaruuden. Yksi sakko vähemmän ja mitä olisi tapahtunutkaan. Helppoa on jälkeenpäin jossitella.

Tavoite saavutettiin, sillä Pohjois-Karjalan Prikaati voitti melkein kaiken, mitä voitettavissa oli. Yleismestaruus, josta osoituksena näyttävä hiihtäjäpatsas saatiin taas takaisin prikaatiin vuoden tauon jälkeen.

Sotilaiden hiihdon suomenmestaruuskilpailut 12. – 15.3.2007

Pohjois-Karjalan Prikaati isännöi sotilaiden hiihdon suomenmestaruuskilpailuja jo kolmatta vuotta peräkkäin. Järjestelyt sujuivat kokeneella kisakoneistolla edellisvuosien tapaan ongelmitta. Rynnäkkökiväärilajit kilpailtiin Kontiorannassa ja pienoiskivääriampumahiihdot ja maastohiihdot Liperin Pärnävaaralla.

Kilpailut alkoivat tiistaiamuna ampumahiihdoilla Pärnävaaralla, joissa prikaatia edusti vänrikki Antti Kajan. Kajan sijoittui yleisen sarjan 12,5 kilometrillä seitsemänneksi muutaman ylimääräisen sakon rasittamana. Iltpäivällä olivat vuorossa rynnäkkökivääriampumahiihdot. Varusmiesten sarja oli kovatasoinen ja siinä käytiin tiukka kilpailu mitaleista. Alikersantti Oskari Pylkkönen otti hopeaa vain 21,3 sekuntia Urheilukoulun Eero Teivaalaa jäljessä. Pylkkönen ampui puhtaasti kuten myös 12. yltänyt upseerikokelas Tino Tiilikainen. SM-kilpailuissa hiihdettiin ensi kertaa palkatun henkilöstön kokeilulajina rynnäkkökivääriampumahiihto.

Alikersantti Oskari Pylkkönen.

Keskiviikkona vuorossa olivat maastohiihdot. Varusmiesten parhaasta sijoituksesta vastasi alikersantti Antti Sankkola ollen 11. Yleisessä sarjassa vänrikki Timo Varis hiihti kahdeksanneksi. Pohjois-Karjalan Prikaati voitti tasaisella joukkueella maastohiihdon joukkuekilpailun vain kolmen pisteen erolla ennen Jääkäriprikaatia ja sai kiertopalkinnon taas vuodeksi itselleen.

Pohjois-Karjalan Prikaatin A-partio.

Torstaina kilpailtiin varusmiesten viesti ja partiohiihto, jossa tänä vuonna oli kolme sarjaa. C-sarja oli kokeilusarjana reserviläispartioille. Viestissä joukkueemme hiihti seitsemänneksi ja keräsi arvokkaita pisteitä yleismestaruustaistoa ajatellen, joka tiukentui maastohiihtopäivän jälkeen erittäin tiukaksi. Partiohiihdot hiihdettiin Kontiorannassa. Meiltä saatiin sekä A- että B-sarjaan partiot. A-sarjassa ennakoasetelma oli mielenkiintoinen, koska meillä oli etukäteen ajateltuna iskukykyinen partio; luutnantti Esa Viitanen, vänrikki Timo Varis, alikersantti Antti Sankkola ja alikersantti Tuomo Niittyalahti. Heidän hiihtovauhti oli erinomaista ja amunnasta tullut yksi sako riittivät hopeaan Maanpuolustuskorkeakoulun voittaessa.

Yleismestaruudesta käytiin kova taistelu, joka ratkesi vasta partiokilpailuiden jälkeen. Tänä vuonna Jääkäriprikaati vei voiton, Kainuun Prikaati oli toinen kahdeksan pistettä jäljessä ja Pohjois-Karjalan Prikaati otti kolmannen sijan vain kaksi pistettä Kainuun Prikaatia jäljessä.

Kaiken kaikkiaan kilpailut olivat onnistuneet ja vaikka keli olikin keväisempi kuin yleensä maaliskuun puolella välissä, niin lunta riitti laduilla vielä kiitettävästi ja kilpailut saatiin vietyä läpi varmasti ja turvallisesti. Tärkeintä ei kuitenkaan ole aina se voitto, vaan se, että ihminen liikkuu riittävästi – mielikin pysyy näin ollen virkeämpänä.

Suomen mestarit

Ampumasuunnistuksen sotilaiden Suomenmestaruus joukkuekilpailussa 31.5.2007 tuli Pohjois-Karjalan Prikaatin joukkueelle, jossa kilpailivat alikersantti Simo Turunen, vänrikki Timo Varis, majuri Jouni Nykänen ja alikersantti Kalle Manninen.

Tekstit: Yliluutnantti Pertti Kettunen
Vänrikki Antti Kajan
Kuvat: Vänrikki Antti Kajan
SM-hiihtojen organisaatio

Pogostan Hiihto

Oli maaliskuun 18. päivä ja kello 6.40. Jääkärikomppanian edessä seisoivat nelirivillinen taistelijoita varustuksenaan reppu ja sotilassukset. Osasto marssi kasarmin kentälle ja nousi puolustusvoimien linja-autoon. Mistä oli kyse? Palataanpa ajassa pari viikkoa taaksepäin.

Sotilaspastori Juha Eklund kertoi jääkärikomppanian taistelijoille Pogostan Hiihdosta. Ilomantsissa pidettävä hiihto järjestettiin jo 31. kerran ja hiihdossa on ollut muutamien vuosien ajan mukana osasto Pohjois-Karjalan Prikaatista. Komentajan päätöksestä tänä vuonna Pogostassa hiihtäisi Jääkärikomppaniasta muodostettu osasto. Mukaan pääsisi 30 vapaaehtoista taistelijaa. Vapaaehtoisista ei ollut pulaa. 35 kilometrin matka ei sotilaita pelottanut, sillä kosketusta intin suksiin oli saatu jo peruskoulutuskaudella hiihtokoulutuksessa. Tuolloin harjoiteltiin mäenlaskua ja nousua sekä hiihdettiin muutamia 5 - 10 kilometrin pituisia marsseja 20 asteen pakkasessa.

Allekirjoittanut määrättiin osaston vanhimaksi ja niinpä huolekseni jäi suksien voitelun järjestäminen ja osaston raahaaminen oikeaan paikkaan oikeaan aikaan. Tässä onnistuin, sillä bussi lähti sovittuun aikaan kello 7.00 Kontiorannasta kohti Ilomantsia. Sisällä bussissa oli kuljettajan ja osaston johtajan yliluutnantti Räsäsen lisäksi 11 alikersanttia sekä 15 jääkäriä.

Saavuimme Ilomantsiin hyvissä ajoin. Meidän ihmetellessä hiihtopaikkaa, ihmiset ihmettelivät meitä. Päät kääntyivät kun 26 lumipukuista sotilasta reppuineen ja sukseen ryhmittyivät lähtöalueelle. Selostamossakin meidät noteerattiin, tosin saimme kuulla, että olimme sissijoukkue(!). Virhe saatiin korjattua ja matkaan lähti kuin lähtivätkin Jääkärikomppanian taistelijat.

Pogostan hiihto yllätti allekirjoittaneen positiivisesti. Jo heti paikalle saavuttuamme aistin kilpailupaikan iloisen ilmapiirin. Katsojat kannustivat meitä ahkerasti lähtöalueella ja ladun varrella. Mieleen jäi muutamia hyviä kommentteja. Yleisöstä kuului muun muassa: "Hyvä SA-INT!" "Hyvä Suomi". Kuuluipa joukosta myös osaston kahdelle naisedustajalle osoitettu huuto: "Hyvä tytöt! Näyttäkää pojille miten hiihdetään!"

Ilomantsin maasto oli haasteellista. Pitkin matkaa vastaan tuli jyrkkiä nousuja ja huimaa alamäkiä. Useiden alamäkien laella oli varoituskyltit mäkien jyrkkyydestä. Erään mäen laella oli kyltti jossa luki: "Persjarru paras jarru, antimännä!" Tuota kylttiä ei voinut kuin totella ja virnistellä matkalla. Muutama taistelija tuota persjarrua käytti, mutta mitään vakavampaa ei onneksi sattunut. Mukaan mahtui myös tasaista maata, mutta matkaa hallitsivat mäet ja mutkat. Latu oli lämpimästä kelistä huolimatta hyvässä kunnossa ja matka taittui

mukavasti. Reittihuoltoa oli ladun varressa noin 5 - 7 kilometrin välein ja niillä pisteillä pysähdyimme täyttämään kenttäpulloja urheilujuomalla. Hiihdettyämme noin 15 kilometriä, pysähdyimme taukopaikalle paistamaan eväänä olleet makkaramme. Tässä kohtaa meillä olisi ollut mahdollisuus oikaista viisi kilometriä mutta päätimme, että kun kerran 35 kilometriä on aiottu hiihtää, niin se hiihdetään. Vihdoin, reilun 6 tunnin uurastuksen jälkeen, maali alkoi hämmöttää ja oli loppurastituksen aika. Maalissa meille jaettiin mänty-mitalit ja pääsimme hikisen matkan jälkeen suihkuun ja syömään jonka jälkeen matkasimme takaisin Kontiorantaan.

Pogostan hiihto oli allekirjoittaneelle ja varmasti koko osastolle hieno kokemus, josta jäi hyvä muisto. Jos mahdollisuus on, suosittelen hiihtoon osallistumista seuraavillekin saapumisierille.

Teksti:
Alikersantti Kirsti Tikkanen

Pohjois-Karjalan Prikaatin mestarit 2007

Ampumahiihto

Yleinen yliluutnantti Petri Tiainen
35 v kapteeni Tuukka Kuusimäki
40 v yliluutnantti Jukka Ryyänen
45 v yliluutnantti Heikki Rosenius
Naiset alikersantti Outi Leskinen
Vm jääkäri Jari Räsänen
Yksikkömestaruus
Jääkärikomppania

Maastohiihto

Yleinen vänrikki Timo Varis
35v kapteeni Tuukka Kuusimäki
40v vääpeli Ari Pietarinen
45v yliluutnantti Heikki Rosenius
Naiset alikersantti Outi Leskinen
Vm alikersantti Tuomo Niittyalahti
Yksikkömestaruus
Jääkärikomppania

Partiohiihto

A-sarja Jääkärikomppania 1
(yliluutnantti Petri Tiainen, alikersantti Lauri Tulla, jääkäri Kari Haverinen ja jääkäri Jari Räsänen)
B-sarja Jääkärikomppania 3
(vänrikki Ville Onikki, luutnantti Janne Miettinen, luutnantti Harri Hänninen ja luutnantti Pekka Hirvonen)
Yksikkömestaruus
Jääkärikomppania

VALOPISTOOLI SIIS MERKINANTOPISTOOLI – jalkaväen tärkein pistooliaseistus

Valopistooli, tai oikeammin sanottuna merkinantopistooli kehitettiin merenkulun tarpeisiin. Edward Wilson Verey:n ase- ja ampumatarvikekeksinnölle myönnettiin patentti vuonna 1877 Yhdysvalloissa. Jo 1900-luvun alkuun mennessä oli asejärjestelmä otettu käyttöön maailmanlaajuisesti ja tietenkin myös maavoimien käyttötarkoituksiin. Tässä artikkelissa tarkastelemme lyhyesti kahta varsin nykyaikaista saksalaisvalmisteista merkinantopistoolia, samalla valaisten hieman tämän tärkeän asejärjestelmän merkitystä ja yksityiskohtia.

Merkinannon merkitys

Juridisesti ja turvallisuusteknisesti tulee muistaa että merkinantopistooli ja sen ampumatarvikkeet ovat ampuma-aselainalaisia tuotteita ja näin ollen edellyttävät samaa lupamenettelyä ja valvontaa kuten muutkin ampuma-aseet.

Merkinannon siviilitarpeet liittyvät pääsääntöisesti pelastustoiminnan hätämerkinantoon esimerkiksi veneilyssä. Sotilaallinen käyttötarkoitus on paljon laajempi sisältäen merkinannon lisäksi valaisun, savutuksen ja jopa voimankäytön erikoisampumatarvikkeella kuten kyynelkaasu tai kumiluoti.

Näiden pyroteknisiä ammuksia sisältävien patruunoiden logistisesti huono puoli, korkean hinnan lisäksi on lyhyt varasto aika (tyypillisesti vain 3 – 10 vuotta) ja varastoinnissa huomioitavat erityispiirteet.

Ryhmänpimeätaistelussa merkinantopistoolin oikealla käytöllä suuri merkitys ja jokoisen sotilaan tulisi hallita ammunta, käyttötavat ja aseiden huolto. Väärin käytettynä ampuja valaisee viholliselle oman joukon tai kuluttaa ampumatarviketta virheellisesti ja turhaan. Harkitsematon ryhmänjohtaja ottaa itse hoitaakseen valaisun jolloin hän unohtaa johtaa varsinaista ryhmänsä taistelua.

Harjaantuneesta joukosta löytyy tämän aseiden hallitsevia taistelijoita suorittamaan valaistustehtävää ja ryhmänjohtaja voi keskittyä pimeätaistelun johtamiseen.

Puolustusvoimien käytössä on pitkään ollut, ja on edelleen VKT:n valmistama 25 VAPIST 43 (25 mm valopistooli, käyttöönotto vuosi 1943) joka yksinkertaisena ja kestävä

laitteena on oikein huollettuna todella pitkäikäinen. Sotavarusteena olevaan 40 x 46 mm kranaattipistooliin (40 KRPIST 2002) on myös saatavissa valaisuun, merkinantoon ja mellakantorjuntaan soveltuvia ampumatarvikkeita.

Kaliiperidilemma laajoilla patruunamarkkinoilla

Merkinantopistoolien ampumatarvikemarkkinoita tarkasteltaessa voi todeta että patruunatyypit ovat likiarvoisina tuumina, millimetreinä ja kaliiperimerkintöinä. Merkintätavoista puuttuu erilaisista tarpeista johtuen yhtenäinen standardi vaikka ampumatarvikkeet sinänsä ovat hyvinkin vakioituneet. Vanhimpia tapoja merkitä nimellishalkaisija merkinantopistoolissa on ollut tuumamitoitus; 1" ja 1,5" (eli 25,4 mm ja 38,1 mm). Sen rinnalla on näissä pistoolissa käytössä vanha haulikonväljyysmitta esim. Kal. 4 (ts. 4 gauge), jolla kuvataan 1" tai 25,4 mm nimellishalkaisijaa. Näiden lisäksi käytetään markkinoinnissa myös SI-järjestelmän mukaisia millimetrimittoja, tosin ajoittain hieman epäloogisesti. Joskus tarkoitetaan merkinnällä 25 mm tai 26,5 mm samaa patruunaa kuin 1" tai Kal. 4, joka on totta kaikkien neljän osalta, mutta ei kovin johdonmukaista. Sotilaskäyttöön tarkoitettussa asejärjestelmissä tulisi käsitykseni mukaan käyttää millimetrejä kuvaamaan kaliiperin nimellishalkaisijaa.

Pääsääntöisesti voimme todeta että merkinantopistoolien putket (niin yli 20 mm sisähalkaisija on aseteknisesti putki) ovat ilman rihloja ja patruunassa käytettävä ammus vakavoitetaan lantoradallaan jokopyrstörakenteella tai ei ollenkaan. Poikkeuksen tekee esimerkiksi 40 mm kranaattipistooliin soveltuvat merkinantoampumatarvikkeet,

koska kranaattipistoolin putki on rihlattu antaen ammukselle vakavoittavankiertoliikkeen.

Sileäputkisten merkinantopistoolien so-tilasampumatarvikevalikoimaan kuuluu patruunoita joissa on erilaisia ja erivärisiä (myös IR-alueella toimivia) valaisuammuksia, ääni-ilmaisuammuksia, savutus- ja savuvana-ammuksia, CS-kyynelkaasuammuksia ja jopa kumiluotiammuksia. Tyypillisimmät kaliiperit ovat joko 26,5 mm (25 mm) tai 37 mm.

Heckler&Koch GmbH, Oberndorf/Neckar Deutschland

Artikkelissa esiteltävien merkinantopistoolien valmistaja on Saksalainen sitkeän dynaaminen asealan yritys Heckler&Koch GmbH eli lyhyesti HK. Yritys on yli viidenkymmenen vuoden ajan kehittänyt ja tuottanut viranomaisille ja varsinkin jalkaväelle erittäin hyviä ja monipuolisia käsiasejärjestelmiä ja muita puolustustarvikkeita. Lisäksi useampi järjestelmä on merkittävä vientituote. Suomen Puolustusvoimatkin on taannoin hankkinut useita HK:n aseita sotavarusteeksi kuten; 9.00 KP 2000, 40 KRPIST 2002, 40 KRKK 2005. Tuoreena yritys uutisena voi mainita että Heckler&Koch valmistama 5.56 x 45 mm HK416 rynnäkkökivääri on huhtikuussa valittu Norjan Puolustusvoimien uudeksi jalkaväen aseeksi ja toimitukset alkavat vuoden 2007 syksyllä.

26,5x80mm HK P2A1

Tämän merkinantopistoolin suunnittelija on HK:n aseinsinööri Helmut Weldle ja tuote sai alkunsa vuonna 1974 ollen yhä tuotannossa. Weldlellä on muitakin aseteknisii meriittejä, kuten HK VP70 ja HK PSP (HK

P7) pistoolien konstruktio ja niihin liittyviä patenteja.

HKP2A1 pistooli on taittuvapiippuinen jou-siavusteisella avauksella, sekä hylsyn työn-timellä varustettu. Avauspainike on asean vasemmalla puolella takana johon kiinnipi-tävän oikean käden peukalo yltää sopivasti. Ase on ulkoisella iskuvasaralla varustettu ja se viritetään latauksen jälkeen erikseen. Laukaisukoneistossa on iskurivarmistin mutta ei ulkoista erillistä varmistinta. Aseen voi kuljettaa ladattuna turvallisesti.

Pistoolin alarunko on lujitemuovia, 155 mm rihlaton piippu on terästä kuten laukaisuko-neisto. Ase painaa 540 grammaa lataamat-omana ja se on 200 mm pitkä ja 150 mm korkea. Pistoolissa ei ole tähtäintä. Aseen kahvassa on paikka hihnalle. Kuljettamiseen on erilaisia koteloita ja esimerkiksi Saksan armeijalla on käytössä kantolaukku, johon ase ja huoltovälineiden lisäksi saa yksit-täispakattuna omiin pitimiinsä 20 patruu-naa.

Aseen kaliiperi on 26,5 mm, jossa hylsyn enimmäispituus on 80 mm. Patruuna on suorarunkoinen laippakantainen ja yleensä alumiinivalmisteinen. Patruunavalikoima on laaja ja se tunnetaan usein myös merkin-nällä Kal. 4, tai 1" tai 25 mm. Valaisupatruunoidennousukorkeus 45asteenkulmassa ammuttuna on n. 150 – 200 m.

Vielä 1980-luvulla markkinoitiin P2A1 merkinantopistoolin lisävarusteena mel-lakantorjuntaan ja talonvaltaukseen lisä-varustetta, jolla voitiin ampua esimerkiksi kyynelekaasukranaatti useita kymmeniä met-rejä. Lisävarusteeseen kuului sisäpiippu ja pistooliin suuosaan ja sisäpiipun etupäähän kiinnittyvä lyhyt kranaattiputki. Sisäpiip-puun ladattiin 7.62 x 51 mm luoditon eri-koispatruuna ja kranaattiputkeen asetettiin ammuttava kranaatti. Laukaisun yhteydessä kaasupaine lennätti kranaatin haluttuun suuntaan. Erillistä tähtäintä ei lisävaruste-sarjaan kuulunut.

19 x 36 mm HK EFL "Notsignalgerät"

Tämän erikoisen itselataavan merkinan-topistoolin suunnittelun taustalla vuonna

1975 on taas HK:n aseinsinööri Helmut Weldle ja erikoispatruunan osalta pyrotek-nisiin välineisiin erikoistuneen yrityksen F. Feistel GmbH & Co KG. Tämä ase on edelleen käytössä ja sitä vähittäismyydään, mutta Heckler&Koch:n tuoteluetteloissa sitä ei enää ole näkynyt 2000-luvun puolivälin jäl-keen, toisin kuin malli P2A1.

Saksankielen Notsignalgerät tarkoittaa suo-rana käännoksenä; hätämerkinantolaite. Termi on merkitty asean runkoon. EFL-ly-henne on vuorostaan kaupallinen englan-ninkielinen merkintä sanoista Emergency Flare Launcher, eikä se ilmene saksankie-lisessä markkinoinnissa. Patruunamerkin-nässä ilmenevä FHK on yhdistelmä (Feistel ja HK) järjestelmän suunnittelijayrityksistä. PTB 416 merkintä on saksalaisen tarkastus-laitoksen yksilöivä lupaluettelonumero tälle 19 x 36 mm FHK19 ampumatarvikkeelle. (PTB = Physikalisch-Technische Bundesans-talt)

Ase on lippaallinen itselataava, kertaltua ampuva syöttäen patruunoita viiden patruunan teräslippaasta. Lippaan vasemmalla puolella on numeroidut tarkistusaukot patruunamäärään näkemistä varten. Kaliiperi on 19 x 36 mm ja tietyvästi mikään muu ase ei käytä tätä patruunaa. Laukaisukoneis-toon kuuluu ulkoinen iskuvasara, joka on vi-ritettävä erikseen. Aseessa on myös iskurin varmistimen lisäksi ulkoinen varmistin jossa on asennot "S" (varmistettu) ja "F" ampu-mavalmis. Aseen voi kuljettaa ladattuna.

Ulkoinen kahvarakenne on lujitemuovia ja sisäinen runko on alumiininen tarkkuusvalu ja laukaisukoneisto teräsosista koottu. Lipas kiinnittyy kahvan sisään tavallisen pistoolin tapaan. Lippaan salpa on kahvan alaosassa takana. Merkinantopistoolin paino on 360 grammaa tyhjä lipas kiinnitettynä. Viidellä patruunalla täytettynä asekokonaispaino on 445 grammaa. Pistoolin korkeus on 145 mm, pituus 80 mm ja paksuus 37 mm. Aseen kahvassa on tarra jossa on kuvattu nelivai-heisesti ase käyttöönotto. Merkinantopis-toolissa ei ole tähtäintä.

Varusteisiin kuuluu vyölaukun lisäksi vaihto-lipas. Kahvassa on paikka hihnalle. Poikke-uksellisesta rakenteesta johtuen pistoolista

puuttuu varsinainen piippu (niin alle 20 mm sisähalkaisija on aseteknisesti piippu) ja asean ammusta ohjaavan osan muodos-tavat sisärunko, lipas ja ammus yhdessä. Iskupohja ja hylsyn kannan ohjain on sisä-rungossa.

19 mm DM13 FHK19 patruuna rakentuu var-sin poikkeuksellisesti. Hylsy menee ammuk-sen sisään siten, että hylsyn kantaa lukuun ottamatta ulkoinen osa on ammuksen run-koa. Perusrakenteessa ammus menee hylsyn sisään, joten DM13 patruunan ratkaisu on tavallaan käänteinen. Ammuksesta irrotetun hylsyn pituus on n. 17 mm, koko patruunan pituus on n. 37 mm ja näin ollen ammuksen pituus on 20 mm. Väri valikoimaan kuuluu punainen, vihreä ja valkoinen valoammus.

Pistoolin lippaassa on yläkaari, joka muo-dostaa ammukselle ohjaavan pinnan, sisä-rungon sivut tekevät saman ja ammuksen hylsyä n. 10 mm ylittävä osuus ohjaa myös ammuksen liikkeelle lähtövaihetta. Lauka-ustapahtuman yhteydessä ammus lähtee aseeseen osoittamaan suuntaan ja nousee noin 60 – 80 m korkeuteen ampumakulmasta riippuen. Valaisuaika on 5 sekuntia. Hylsy poistuu aseesta suoraan pistoolin yläpinnan suuntaan lippaan työntimen voimasta ja lentää noin kaksi metriä. Samalla seuraava patruuna asettuu kannastaan iskupohjan kohdalle ja on ampumavalmis. Ampujan tu-lee viritellä iskuvasara peukalollaan ennen seuraavaa laukausta. Lippaan vaihto viiden laukauksen jälkeen on nopea toimenpide.

Patruunan kaliiperimerkinnässä on käsityk-seni mukaan kaksi teknistä poikkeamaa. Heckler & Koch itse käyttää FHK19 patruunasta Kal. 6 rinnakkaismerkintää 19 x 36 mm mitalle. Tämä on harhaanjohtavaa ja itse asiassa virheellistä, koska haulikko-merkintänä se edellyttäisi 23 mm nimellis-halkaisijaa. Tässä tapauksessa Kal. 10 (19,7 mm) tai Kal. 12 (18,5 mm) olisi ehkä sopi-vampi. Metrinen kaliiperimerkintä 19 x 36 mm kertoo ampumatarviketeknisesti, että hylsyn nimellispituus on 36 mm, mutta tässä erikoisessa ampumatarvikkeessavarsinaisen hylsyn pituus on 16,6 mm eli nimellisesti ehkä 17 mm, jolloin kaliiperimerkinnän tu-lisi olla 19 x 17 mm. Mitta 36 mm (tai 37 mm) on koko patruunan pituusmitta.

Tulevaisuuden valaisua lopuksi

Näistä kahdesta Heckler&Koch:n merkinantopistoolista HK P2A1 on tietenkin monikäyttöisempi laajemmasta ampumatarvevalikoimasta ja tuotannosta johtuen. HK EFL:n tekniset ratkaisut ovat hyvät mutta ampumatarvevalikoima on hyvin rajoittunut. Hätämerkinantoon sen soveltuu erinomaisesti.

Puolustusvoimien käytössä olevaa 25 VAPIST 43 ei vielä tarvitse korvata, onhan se mallina vasta 64 vuotta vanha, tosin sen varustevalikoimaa voisi kehittää niin kuljetavuuden kuin kunnossapidon lähtökohdista. Jonain päivänä se on kuitenkin elinkaarensa päässä ja silloin on valittava uusi, nykyikäisempi merkinantojärjestelmä.

Saksalainen maavoimien sotilas, aivan kuten suomalainenkin, kokee sen erittäin tärkeänä, että laadukas ja toimiva käsiase on kotimaista tuotantoa, olkoon se sitten merkinantopistooli, rynnäkkökivääri, tarkkuuskivääri tai konekivääri. Tähän liittyy tietenkin arvoja jotka ovat suuremmat kuin pelkät taloudellistekniset seikat.

Elinkaariajatteluun kai liittyy se, että jonain lähitulevaisuuden hyvin suunniteltuna päivänä tulee korvata Suomen Puolustusvoimien valopistoolin lisäksi rynnäkkökivääri ja kevyt konekivääri täysin uudella järjestelmällä. Olisipa ne tulevaisuudessakin suomalaisvalmisteiset.

25 VAPIST 43, SA kuva.

HK EFL mainoskuva, Kuva 19 x 36 mm jossa näkyy patruunasta DM13 patruunasta. noita.

26,5 x 80 mm HK P2A1 merkinantopistooli ja kaksi patruunaa.

40 KRPIST 2002, SA kuva.

40 mm kranaattipistoolin erikoispatruunoita, merkinanto, CS-kaasuammus ja harjoitusammus (vaaleansininen).

Teksti ja kuvat:
Kapteeni Robie Kulokivi
weretco@nettilinja.fi

KESÄLAHTI – MENESTYVÄ AURINKOKUNTA

Kesälahden Aurinkokunta

www.kesalahti.fi

Kesälahti on nimensä mukaisesti kaunis, aurinkoinen ja idyllinen pieni kunta. Markkinoimme kuntaamme Suomen toiseksi aurinkoisimpana kuntana, ensimmäistä sijaa emme omaa vaatimattomuuttamme tavoittele.

Kesälahti on Pohjois-Karjalan maakunnan eteläisin kunta ja kuuluu ilmastollisesti selkeästi Laatokan lauhkeaan vyöhykkeeseen. Kesälahti on parhaimmillaan näin kesäaikaan. Olemme eteläisimpiä alueita Suomessa, jossa on vielä kunnollinen talvi.

Kunnan luontoa leimaavat mäntymetsät ja runsaat kirkkaat vedet – Puruvesi ja Pyhäjärvi – hiekkarantoineen. Seutumme on erittäin otollista aluetta lomailulle ja täällä on useita lomakyliä ja runsaasti vuokrattavia mökkejä. Vapaa-ajanasuntoja on Kesälahdella noin 1100, joista n. 70 % muualla asuvien omistamia, pääasiassa pääkaupunkiseudulta. Kesäkuukausinakuntamme väkiluku vähintäänkin kaksinkertaistuu.

Olemme panostaneet asumisen ja mökkeilyn edellytysten parantamiseen järvenrannoilla kaavoittamalla ja rakennuttamalla vesi- ja viemäriverkostoa. Kunnan strategiassa vahvuutena on puhdas luonto, jota kesälahtelaiset vaalivat ja arvostavat.

Kesälahti tunnetaan myös kulttuuripitäjänä, taiteen ja runon kotina. Elias Lönnrot merkitsi muistiin runsaan määrän runoja Hummovaaran runonlaulun taitajalta Juhana Kainulaiselta. Hummovaarassa vaalitaan perinnettä edelleenkin, Lönnrotin petäjän juurella matkailupalveluja tarjoaa Juhana-tupa. Runoilija, professori Unto Kupiainen loihti runoja Pyhäjärven maisemista, Varmon kyläläisistä ja tietysti rakkaudesta. Kesällä kulttuuriseurain ja oman kylän taitajien järjestämät korkeatasoiset taidenäyttelyt aurinkosaleissa ja aaltojen helmoissa kiehtovat matkalaisia.

Kesälahti on imagollaan, hyvillä palveluilla ja työllä tehnyt kunnastaan yhteisön, joka omalla toiminnallaan ja välittämällä tukee ja vahvistaa ihmisten hyvinvointia. Kesälahdelle on helppo tulla ja viihtyä.

Kesälahti on maalaismaisesta ilmeestä huolimatta myös teollisesti kehittynyt kunta. Kärkiyrityksemme Kesla Oy:n lisäksi meillä on useita metalliyrityksiä, joissa on työpaikkoja yhteensä yli 200. Noin 100 henkeä työllistävä Kesälahden Maansiirto Oy kuuluu taas maamme rakennusalan kärkiyrityksiin.

Maatalous on yksi merkittävä elinkeino, kunnassamme on erikoistuttu muun muassa marjan ja juuresten viljelyyn. Myös kalastus on elinkeinona tärkeä; uusi kalasatama valmistui juuri äskettäin nykyaikaisine kalankäsittelytiloineen. Puruveden muikku on käsite myös pääkaupunkiseudulla ja sitä oli Helsingissä torilla tarjolla, vaikka sitä ei muikkukadon vuoksi järvestä saatukaan.

Kesälahden suurin yleisötapahtuma liittyy myös kalaan – Puruveden Lohikuningas – kilpailu järjestetään tänä kesänä 25. kerän. Tämä on ollut vuosittain Suomen suurin soutu tapahtuva vetouistelukilpailu. Viime vuosina osallistuvien venekuntien määrä on vakiintunut noin 500:aan. Tapahtuman ohjelmaksi järjestetään kaksipäiväiset muikkumarkkinat, joten juhannuksen jälkeisenä viikonloppuna on melkoinen kuhina! Tämä uistelukilpailu on useana vuotena ollut yhteishanke meidän prikaatin kummiyhtiömme kanssa.

Tervetuloa viettämään leppoisaa lomaa Puruveden rannoille. Aurinkoa meillä riittää sinullekin!

Teksti:
Jorma Turunen
Kunnanjohtaja

Auringon lasku Puruvedellä, Kesälahden kunnassa.

Myös Teidän tukenanne

Karjalaisen Kulttuurin
Edistämissäätiö
puh. 122155

VARUSMIESTOIMIKUNNASTA

Tein jo aliupseerikoulun alussa päätöksen, että haluan viettää johtajakauteni toisella tavalla kuin muut. Oli muistaakseni sateinen päivä Sotinpuron ampumaleirillä, kunkysyin apukouluttajiltani mahdollisuksiani päästä puheenjohtajaksi varusmiestoimikuntaan. Rohkenin hakea tehtävää ja niinpä lopulta huomasin istuvani prikaatin suurimmassa toimistossa, edessäni valtavat määrät haasteita ja mahdollisuuksia.

Nyt oman toimikauden lähestyessä loppuun olen kirjoittamassa tätä artikkelia, pyörii mielessä kysymys, mitä täällä on saatu aikaiseksi. Aluksi mielessäni ei pyöri mitään konkreettista, mutta onhan niitä, kun aloin järjestelmällisesti pohtia. Toimikaudella saatiin hankittua jokaiseen yksikköön kaksi uutta nettitietokonetta. Koulutusta on tarjottu metsästäjätutkinnon ja -kurssin muodossa, jonka osallistujia määrä taisi olla tähän mennessä korkein. Tarjontaansa meille kävi esittelemässä myös monet oppilaitokset. Viihdettä järjestettiin alokasjuhlien, jotka olivat meidän vastuulla ensimmäiset tapahtumat, ja bändi-illan muodossa. Vielä ennen kotiutumista on edessä liikuntapäivä ja Gonarieha.

Joka toisena maanantaina juonsimme Radio Rexin Ruoturadiota. Kehitimme sitä ehkä yleisöä enemmän kiinnostavaksi. Tosin ohjelmassa soitetun musiikin tasosta kaikki ei taida olla samaa mieltä. Nopeasti kuluneen puolivuotisen radiotähteyden aikana saimme kunnian haastatella suorassa lähetyksessä useita eri koulutushaaran omaavia varusmiehiä. Meillä oli vieraana mm. sisesejä, lääkintä- ja huoltoaliupseereita sekä apukouluttajia. Melkein kaikki yksiköt olivat edustettuina.

VMTK:n päätehtävä on seurata ja raportoida joukko-osaston varusmiesten asemaan, sosiaalisiin oloihin, palvelusolosuhteisiin, sekä oikeudellisiin ja taloudellisiin kysymyksiin liittyviä tarpeita ja tehdä niistä parannuseesityksiä. Ja näin tehtiin niin prikaatissa kuin valtakunnallisellakin tasolla. Osallistuin talvella ja loppukeväällä valmistelemaan työryhmään (VTR), joka valmisteli ja esitti aloitteet hyväksyttäväksi tai hylättäväksi valtakunnallisille VMTK päivillä. Hyväksytyistä aloitteista löytyi merkittäviä parannusehdotuksia varusmiestensosiaalitaloudellista asemaa, palvelusta ja vapaa-aikaa, lomaa, sekä VMTK-työn kehittämistä kohtaan.

Tänä vuonna prikaatiamme koski suuri ja vastuullinen tehtävä. Oli meidän vuoro järjestää IMPA:n alueelliset VMTK päivät. Virallisessa osiossa saimme aikaisiksi paljon erilaisia aloitteita koskien mm. VMTK:n edelleen kehittämistä. Epävirallisessa osiossakin pelasimme golfia jasyömyssä Karelia Golfissa, mistä kiitos heille.

Mitä on luvassa tulevaisuudessa? VMTK on kaudellani tehnyt historiaa. Uusia toimihenkilöitä valittaessa päädyimme aivan uudenlaiseen ratkaisuun. Ensimmäisen kerran puheenjohtaja saa aisaparikseen sihteerin, joka on nainen. Historiallista siinä tekee myös sen, että katkaisin vuosia jatkuneen perinteen, ”punaisen viivan”, kun kumpikaan toimihenkilö ei ole tulen johdosta, kuten allekirjoittanut.

Suuri kiitos kuuluu meidän puolesta Esi-kunta- ja Huoltokompanian palkatulle henkilöstölle tuesta työtämme kohtaan, unohtamattakaan varusmiesjohtajia, jotka joutuivat välillä koulutuksessa ahtaalle takiamme. Kiitokset menevät myös VMTK:n ohjaajalle, yliluutnantti Jari Parviaiselle, hänen sijaisilleen, pataljoonan komentajalle everstiluutnantti Timo Mäki-Rautilalle ja uudelle prikaatin komentajalle eversti Ville Hyväriselle aidosta kiinnostuksesta työtämme ja varusmiesten elämää kohtaan.

VMTK:n puheenjohtaja
Alikersantti Juho Malinen

Kuvassa Ruoturadion toimittajina alikersantti Lehtinen ja oppilas Pussinen.

SOITELLEN SOTAAN

Viisi nuorta miestä astui palvelukseen Pohjois-Karjalan Prikaatiin tammikuussa ja peruskoulutuskauden jälkeen he ovat palvelleet Karjalan Sotilassoittokunnan riveissä. Eri puolilta Suomea kotoisin olevista varusmiehistä muodostui toimiva bändi, joka on keikkaillut ahkerasti. Helsingin ammattikorkeakoulu Stadiassa pop/jazz-musiikki-pedagogilinjalla opiskeleva kitaristi Juhani Grönroos kertoo saaneensa arvokasta kokemustatulevaisuudenammattiavarten. Oma-toimisuus niin ohjelmiston suunnittelussa kuin keikoilla soittaminen, roudaaminen ja äänentoiston hoitaminen ovat antaneet itseluottamusta ja varmuutta. Vaikka osa soittajista on harrastajia, Gonabeach Boys on harjoitellut monipuolisen ohjelmiston erilaisiin tilaisuuksiin. Myös hyvä yhteishenki bändin jäsenten kesken on ollut erittäin tärkeä tekijä korkean laadun takaamiseksi. Ammattimuusikonuraasuunnittelevat myös jyvaskyläläinen lyömäsoittaja Rasmus Kujala ja savonlinalainen basisti/saksofonisti Juhon Alanko.

Karjalan Sotilassoittokunnan riveissä soittaessaan bändiläisille on avautunut uusia ulottuvuuksia omaan soittamiseen. Lyömäsoittaja Juho Härmeen mukaan tämä on kokemus, jota mistään muualta ei voi saada. Oma soittoa on tullut harjoiteltua jopa neljä tuntia päivässä ja kehitystä on tapahtunut mukaisesti. Varusmiespalveluksen jälkeen jääkäri Härme palaa opiskelun pariin Jyväskylän yliopistoon. Arkkitehtuurin opinnoista haaveilee Aku-Ville Jäntti, joka soittaa kitaraa ja kosketinsoittimia. Uusi tuttavuus soittimista ovat olleet käsilautaset, joita jääkäri Jäntti on soittanut rumpuryhmässä ja monissa marssissa soittokunnan keikoilla. Isossa soittokunnassa soittaminen onkin ollut täysin uusi kokemus aiemmin vain pienissä bändeissä soittaneelle. Rumpuryhmän tervehdys monien veteraani- ja vastaavissa tilaisuuksien aloituksena on ollut räväkkä ja mieleenpainuva niin soittajille kuin yleisöllekin.

Soittajapojilla on myös laulutaitoa, mutta bändin solistiksi löytyi Kiteeltä kotoisin oleva Taru Ratilainen. Hänellä lapsuuden kuoroharrastus on edennyt opintoihin Joensuun konservatorion pop/jazz-linjalla. Taru sanoo viihtyneensä bändin kanssa hyvin niin harjoituksissa kuin keikoillakin, joita on kertynyt yhteensä parikymmentä.

Sähköiset soittimet eivät kuulu Karjalan Sotilassoittokunnan normaaliin peruskokoonpanoon. Varusmiesten soittotaidot ovatkin antaneet hyvän mahdollisuuden puhallinorkesterin ohjelmiston laajentamiseen. Kompiosasto tuo mukavaa vaihtelua arkiseen aherrukseen. Soittokunnan apulaiskapellimestari yliluutnantti Tuomo Makkosen mielestä kitarat sekä useampien lyömäsoittimien käyttö tuovat hyvää lisäväriä sointiin. Varusmiesten mukanaantomaan uorekkuus ja tuoret ajatukset antavat uutta potkua myös vanhalle konkarille.

Teksti: Sotilasammattihenkilö Heli Leppälä

TÄRKEÄ MAANPUOLUSTUSJUHLA

Kiltamme eräänä tavoitteena on siirtää perinteitä nuoremmille sukupolville. Tuon tavoitteen toteuttamiseksi olemme järjestäneet maanpuolustusjuhliamaakuntammeeri kuntien ja kaupunkien yläasteen oppilaiden kanssa. Tänä syksynä Kesälähdellä järjestettävä juhla on järjestyksessään kuudestoista, ainoastaan Valtimo on enää ainut kunta Pohjois-Karjalassa, jossa emme ole juhlineet.

Juhlat on järjestetty yhdessä alkuaikoina JR 9 killan kanssa, mutta nyt mukana on JR 9 perinneosasto. Alusta asti huomattiin miten tärkeää on, että järjestelyihin osallistuvat myös sotiemme veteraanit. Ohjelman suunnittelussa ja toteutuksessa he ovat tuoneet esille oman kokemusrikkaan ja usein nuoremmille kuulijoille uusia asioita opettavan näkökulman maamme lähistoriaan. Ne nuoret jotka esimerkiksi osallistuvat seppelpartioon yhdessä veteraanijäsenemme kanssa pitävät tuota kokemusta erittäin arvokkaana.

Juhlapuhujina meillä on usein ollut prikaatimme komentaja, nuoret ovat saaneet arvokasta tietoa sen hetkisestä maanpuolustustilanteesta. On ollut ilahduttavaa havaita, miten suurella mielenkiinnolla he kuuntelevat näitä puheita, joita voi verrata mielenkiintoiseen historian oppituntiin.

Nuorten esittämä oma ohjelma sisältää musiikkiesityksiä, jotka he ovat huolella valinneet ja harjoitelleet. Heidän esiintymisestä havaitsee miten monipuolista ja juhlaan sopivaa ohjelmaa yläasteen oppilaat osaavat esittää. Ohjelmaan kuuluu myös nuorten puheenvuoro, jonka hyvin usein on esittänyt prikaatissamme asevelvollisuuttaan suorittava nainen tai mies. Nuoret kuulijat saavat näin myöskin melkein oman ikäluokkansa edustajan ajatuksia maanpuolustuksesta.

Olenlaisena osana maanpuolustusjuhlistamme on ollut Karjalan Sotilassoittokunnan esitykset. Perinteistä marssimusiikkia emme unohda, ja ohjelmanumerot ovat hyvinkin nuorten musiikkimakuun. Näin nuoret kuulijat saavat erinomaisen käsityksen soittokuntamme laajasta ohjelmistosta ja loistavasta esiintymistaidosta.

Juhliimmeosallistuukutsuvierainasotiemme veteraaneja, jotka omalla läsnäolollaan tuovat arvokkuutta juhlaan ja muistuttavat meitä kansamme kovista kokemuksista. Juhlamme päätteeksi vieraat nauttivat kahvit, jotka yleensä yläasteen oppilaat tarjoilevat heille.

Olen kuvannut tässä yhden kiltamme perinteisen toimintamuodon toteutusta. Jokaisessa järjestämässämme maanpuolustusjuhlassa on ollut 200 – 300 yläasteen oppilasta kuulijana. Kun kerromme tuon yhden juhlan kuulijamäärän viidellätoista järjestämällemme juhalla, voimme todeta vieneemme perinteitä suurelle joukolle pohjoiskarjalaisia nuoria.

Hannu Saharinen
Killan puheenjohtaja

LEHTOSEN LIIKENNE OY

TEOLLISUUSKATU 6, 80100 JOENSUU 10, PUH. 013-224 493

KILLAN KEVÄTKOKOUS

Killan kevätkokous pidettiin Poterolla 25. huhtikuuta. Kokousta edeltävään esitelmätilaisuuteen oli kutsuttu puhujaksi eversti Ville Hyvärinen. Varuskuntamme uusi komentajakertoiedellisestäkomennuksestaan sotilasasiamiehenä Kiinassa. Loistava esiintyminen ja uskomaton määrä tietoa Kiinan historiasta, kulttuurista, tavoista sekä sotilasasiamiehen työhön liittyvistä seikoista tyydyttivät varmasti kaikkien osanottajien odotukset. Hyvärisen esitelmä sai ainakin allekirjoittaneen harkitsemaan vakavasti paikan päällä käyntiä. Ehkä nähdään olympialaisissa vuoden päästä?

Kevätkokous siunasi puheenjohtajansa eversti Pekka Ripatin johdolla killan tilikauden jamyönsi hallitukselle vastuuvapauden. Kiitokset vielä kerran eversti Hyväriselle ja kaikille osallistujille.

Puheenjohtaja Hannu Saharinen kiittää eversti Ville Hyväristä esitelmästä.

Teksti:

Jari Jurvanen

TOIMINTASUUNNITELMA 2007

ELOKUU

- 17.08.07 Kiltapyöräily Juvalle
- 18.08.07 Korpisoturi ilmestyy
- 18.08.07 II/07 saapumiserän vala Juvalla
- 24.–25.08.07 KPK:n jotos

SYYSKUU

- 10.09.07 JR 9 perinneosaston aamukahvit klo 10.00
- 12.09.07 Hallituksen kokous
- 28.09.07 Maanpuolustusjuhla yhdessä JR 9 perinneosaston kanssa Kesälahdella Allakointitilaisuus P-K:n Sotilasläänin Esikunnassa

LOKAKUU

- 08.10.07 JR 9 perinneosaston aamukahvit klo 10.00 Kotiuttamisinfo I/07 Kotiuttamisjuhla I/07
- 10.10.07 Hallituksen kokous

MARRASKUU

- 12.11.07 JR 9 perinneosaston aamukahvit klo 10.00
- 14.11.07 Hallituksen kokous
- 23.11.07 Osallistutaan Prikaatin vuosipäivän viettoon Syyskokous

JOULUKUU

- 06.12.07 Osallistutaan itsenäisyyspäivän tilaisuuksiin
- 10.12.07 JR 9 perinneosaston aamukahvit klo 10.00
- 14.12.07 Hallituksen kokous Osallistutaan jouluaaton kunniavartioon Joensuun sankarihaudoilla

Pohjois-Karjalan Prikaatin Killan ja JR 9 Perinneosaston järjestämä

MAANPUOLUSTUSJUHLA

Kesälahti, Pureveden-Pyhäjärven koulu
Pyhjäjärventie 3
28.9.2007 klo 13.00.

Tervetuloa!

KAHNIA JA KOTOISUUTTA VUODESTA 1934

**Kontiolahden
Sotilaskotiyhdistys ry**

80790 Kontioranta, puh. 013-732 554

Matti Turunen - Jukka Partanen

**VIIPURIN RYKMENTIN
HISTORIA**

Matti Turunen - Jukka Partanen
KARJALAN PUOLUSTAJA 1626-1940
On 300-sivuinen kuvateos, joka kertoo
Viipurin Rykmentin vaiheet yli kolmen
vuosisadan ajalta.

Suomalainen Kirjakauppa
80100 Joensuu
Kauppakatu 23B, puh. (013) 264 4329
Siltakatu 10, puh. (013) 264 4340

HINTA 25€ + toim. maksu
Kirjan tuotto menee Pohjois-Karjalan
Prikaatin Killan kautta varusmiesten
hyväksi.

Arvoisa Korpisoturi-lehden lukija

Onko sinulla toiveita kiltatoiminnan suhteen?

Onko joku paikka, minne voisimme järjestää kiltaretken?

Millaista toimintaa odotat killalta?

Haluaisitko mukaan aktiivitoimintaan?

Ruusuja ja risuja...

Kaikkiin näihin kysymyksiin voitte vastata ja samalla kehittää kiltamme toimintaa.

Otamme mielellämme vastaan palautetta niin sähköisessä kuin perinteisessäkin muodossa.

Lähetä palautteesi oheisiin osoitteisiin:

pkarprkilta@netti.fi

Pohjois-Karjalan Prikaati

PL 5, 80791 Kontioranta

Korpisoturi -lehden osoitteenmuutoskortti

Nimi _____

Entinen osoite _____

Uusi osoite _____

Voimassa ____/____.____ alkaen Allekirjoitus _____

Leikkaa tämä kortti irti tai ota kopio ja lähetä osoitteella:

Korpisoturi -lehti, Taloudenhoitaja Jari Nousiainen, PL 5, 80791 Kontioranta.

JR 9 Perinneosasto

MATKALLA ITÄ-KARJALASSA

Linja-autolastillinen sotaorpoja läheisineen teki kesäkuun alussa kolmen päivän matkan Itä-Karjalaan. Matkareitti kulki Joensuusta Sortavalaan ja sieltä edelleen Aunuksen kautta Petroskoihin. Ensimmäinen yöpyminen oli lähellä Aleksanteri Syväriläisen luostaria, joka sijaitsee 24 kilometrin päässä Lotinanpellon kaupungista. Matkan toinen yö vietettiin Petroskoissa.

Matkan aikana saatiin tuhti paketti niin entisten suomalaisalueiden kuin silloisen vihollisen Neuvostoliiton alueilla tapahtuneista taisteluista. Oppaamme "Kaitsu" ja "Renne" osasivat todella asiansa. Kuudenkymmenen vuoden takaisia tapahtumia havainnollistettiin kertomuksin, kartoin sekä autenttisilla taistelupaikoilla käyden. JR 9 perinneosastossa toimivalle tuli paljonkin uutta tietoa rykmentin eri vaiheista ja taisteluista. Eivät päässeet vähällä, se tuli matkan aikana useaan kertaan todetuksi.

Matkan edetessä meille osallistujille selvitettiin niin talvi- kuin jatkosodankin osalta taistelupaikat ja niiden sijainnit, taistelleet joukko-osastot ja niiden vahvuudet, kuten myös voitot ja tappiot.

Kuten hyvin tiedetään, pitkään saa autolla ajaa ennenkuinsaavutaan entiselle Suomen ja Neuvostoliiton rajalle. Suuri pala rakasta isänmaatamme jouduttiin siis raskaitten rauhanehtojen takia pois antamaan, kapale kauneinta Karjalaa. Säilyipä kuitenkin meille tärkeä itsenäisyys, josta saadaan olla sodissa taistelleille ja niissä kaatuneille nöyrän kiitollisia.

Käynnit kahdessa luostarissa olivat vaikuttavia kokemuksia. Luostarit näyttävät päällisin puolin elävän uutta renessanssia. Hitaasti mutta varmasti paikkoja kohennetaan ja pyritään ne saamaan entisille tasoilleen. Jälki on hyvännäköistä ja ammattitaidolla tehtyä. Työn arvoa lisää vielä se, että luostarit päästettiin ateismin aikaan suoranaisiin rappiotiloihin.

Käynti Interposolkan luostarialueella oli myös vaikuttava kokemus. Mukana oli eräs sotaorpo, joka oli syntynyt juuri siellä. Isä oli sodassa ja äiti internoitui monen muun Hirsylän mutkalaisen tavoin.

Matkan ehkäpä kaunein ja mielenkiintoisin kohde oli Prääsän piirissä sijaitseva Kinnermäen kylä, nykyisin arvokas suojelukohde. Siellä aika tuntui pysähtyneen ja siellä saattoi aistia menneitten sukupolvien työn ja hengen. Tarjotut karjalaiset herkut veivät melkein kielen mennessään.

Monellemeistä mukanaolleistasotaorvoista matka muodostui lähes pyhiinvaellusmatkaksi. Prääsässä kaksi meistä sai käydä lähellä isänsä kaatumispaikkaa. Oma isäni kaatui täällä 6.9.1941 ja ystäväni Railin kaksi päivää myöhemmin. Tunnelma oli harras, liikuttava ja suorastaan käsinkosketeltava. Kyyneleet saivat vallan Käsnätselässä, jonne kolmen orvon isät olivat tilapäisesti haudattuina ennen siirtoa kotimaan mulle. Oma isäni oli tänne haudattuna noin puoli vuotta. Tilanteen antaessa myöten hänet monen muun tavoin kaivettiin ylös ja haudattiin joukkohautauksena Joensuuhun.

Matka jatkui Talvisodan aikaisen kuoleman kentän kautta. Sinne oli kaatunut lähes 20.000 sotilasta. Koirinojalle, 19 kilometrin päähän Pitkärannasta suomalaiset ja venäläiset pystyttivät v. 2000 Murheen ristin. Ristin lähellä olevaan luonnonkiveen on kaiverrettu seuraava teksti: "1939 – 1940 Venäjä ja Suomi - kaksi sisarusta, Suomi ja Venäjä – kaksi äitiä. Nyt he muodostavat tämän Murheen ristin itsestään. Heidän päänsä ovat sulautuneet yhdeksi ja kätensä liittyneet yhteen Toivossa että Rakkaus voittaa. Se riippuu meistä jokaisesta".

Tähän ei ole enää mitään lisättävää.

Jorma Mikkonen

JR 9 perinneosaston puheenjohtaja

JR 9 Perinneosasto

KUVIA KEVÄTKAUDELTA 2007

Tammikuun vieras oli opettaja Raili Puhakka, esitelmän aiheena oli "Sotalapset".

Helmikuussa vierailimme Joensuun Maakunta - arkistossa.

Maaliskuussa puheenjohtaja Jorma Mikkonen luovutti sotilasläänin komentaja eversti Seppo Pesoselle JR 9 standardin.

Huhtikuussa esitelmöi Heikki Joutsen "Talvisodan internoiduista".

Toukokuussa aamukahvivieraana oli rovasti Jouko Pesonen.

Poterolla.

JR 9 Perinneosasto

ILOMANTSIN KESÄTAPAHTUMA

30.6. - 1.7.2007

Jalkaväkirykmentti 9:n veteraanit viettivät perinteistä valtakunnallista kesätapahtumaa 30.6. - 1.7.2007. Tällä kertaa tapaamispaikaksi oli valittu Ilomantsi, monelle rykmentin veteraanille muistorikkaaksikin muodostunut seutukunta.

Ensimmäinen päivä retkeiltiin ja tutustuttiin Ilomantsissa käytyihin taisteluihin. Raappanan majalta alkanut matka jatkui Taivallammen, Oinassalmen, Möhkön ja Öykkösenvaaran taistelupaikkojen kautta Hattuvaaraan. Matkan erinomaiseksi oppaaksi oli saatu Viljo Vestman, joka omalla jäljittelemättömällä tyyllillään mukaansatempaavasti kertoi talvi- ja jatkosodan vaiheista. Selostusta täydensi JR 9:n veteraani Veikko Määttänen omakohtaisillakokemuksillaan. Sitä kuullessaan joku totesi aivan oikeutetusti: "Mahoton pittää muuten muisti tuolla Veikolla olla!"

Hattuvaarassa tutustuttiin tietenkin Taistelijan taloon, nautittiin perinteinen karjalainen päivällinen ennen yöpymistä.

Sunnuntai alkoi jumalanpalveluksella Ilomantsin evankelisluterilaisessa kirkossa. Saarnan piti sotilaspastori Juha Eklund. Raamatun päivän tekstit lukivat Pentti Lappeteläinen ja Reino Kurvinen. Jumalanpalveluksen jälkeen suoritettiin kunnia-käynti ja sepeleenlasku Ilomantsin sankarihautoille. Ortodoksisen litanian toimitti kirkkoherra, isä Joannis Lampropoulos avustajineen. Sepeleenlaskun suorittivat rykmentin veteraanit Veijo Saloheimo, Veikko Määttänen ja Erkki Pesonen. Musiikkiesityksestä vastasi musiikkimajuri Kari Westmanin johtama Rakuunasoittokunta.

Päiväjuhla oli kunnanviraston Kalevalasalissa, joka oli ilahduttavasti saatu lähes täyteen yleisöä. Juhlan arvoa lisäsi, että juhlapuhujaksi oli saatu Itäisen maanpuolustusalueen komentaja, prikaatikenraali Antti Lankinen, monille varsin tuttava mies Pohjois-Karjalan Prikaatin komentaja - ajaltaan. Juhlan tervehdyssanat lausui puheenjohtaja Jorma Mikkonen ja päätössanat professori Veijo Saloheimo. Muusta ohjelmasta mainittakoon Rakuunasoittokunnan ja kanteleryhmän esitykset, sekä veteraani Pekka Martiskaisen yleisöä ilostuttaneet karjalaiset "suakkunat".

Veteraanit läheisineen, samoin kuin kutsuvieraat tuntuivat viihtyneen tässä kesätapahtumassa. Talkootyönä tehdyn juhlan tukijoina olivat Ilomantsin kunta ja seurakunnat, Pohjois-Karjalan Prikaati ja Pohjois-Karjalan Prikaatin Kilta. Ilman näitä tahoja ei näin suurta juhlaa olisi saatu järjestetyksi. Perinneosasto esittää kauniit kiitokset suurenmoisesta avusta.

Jaa, että jatketaanko vastaavan tapaisten tilaisuuksien järjestämisiä tulevaisuudessa-kin? No, miksikäs ei.

Hattuvaarassa Taistelijan talolla seurattiin mm. videoesitystä.

Talvisodan veteraani Veikko Määttänen selittää taistelujen tapahtumia.

Retkeläisiä Ilomantsin taistelujen päämüistomerkillä Palovaarassa.

Kanteleryhmä.

Teksti:
Jorma Mikkonen
Kuvat:
Erkki Lehtinen

JR 9 Perinneosasto

MINISTERI VEIKKO PIHLAJAMÄKI IN MEMORIAM

Ministeri Veikko Pihlajamäki kuoli 12. huhtikuuta 2007 Kauhavan terveyskeskuksessa. Hän oli kuollessaan 85 -vuotias, syntynyt 4. maaliskuuta 1922 Kauhavalla.

Pihlajamäki oli koulutukseltaan diplomi-insinööri ja elämäntyönsä hän teki maanmittausinsinöörinä nimenomaan Etelä-Pohjanmaalla. Keskustapuolueen kansanedustajana hän oli 1970- ja 1980- luvuilla ja toimi myös eduskunnan varapuheenjohtajana. Puolustusministerinä hänellä oli suuri osuus veteraanien kunnianpalautuksessa. Veteraanien tunnus eli tammenlehti toteutettiin hänen ministeriaikanaan. Hän oli pitkäaikainen eduskunnan sotainvalidikerhon jäsen ja viimeinen sotainvalidi kansanedustajana ja ministerinä. Ministeriaikanaan hän kutsui muun muassa Mannerheim-ristin ritarit valtiollaan vieraisiksi.

Pihlajamäki osallistui laajasti ja tarmolla lukuisiin maakunnallisiin tehtäviin. Erityisen lähellä häntä olivat Kauhavan Lentosotakoulu ja Yrittäjäopisto.

Kuntoilu- ja urheilusta ykkönen oli suunnistus, jota hän harrasti vielä ikämiehenäkin ikämiessarjoissa. Pojat muistelivat isän rentoutuneen mielellään mato-ongella Evijärven kesäpaikassa.

Vapaaehtoisena vuonna 1940 sotaväen riviin astunut Pihlajamäki viipyi siellä viidettä vuotta ja haavoittui Äänisjärven rannalla. Hän oli kysytty puhuja erillisissä veteraani- ja maanpuolustusjuhliissa. Etelä-Pohjanmaan sotainvalidipiirin vuosikokousten itseoikeutettuna puheenjohtajana hän toimi monia vuosia. Merkittävä oli hänen panoksensa Etelä-Pohjanmaan veteraanipiirin valtuuskunnan puheenjohtajana. JR 9:n ja JR 7:n aseveljien kokoontumisissa ja yhteydenpidossa Pihlajamäki on näyttänyt erinomaista esimerkkiä ja hänen toteamuksensa ”yhdessä mennään eteenpäin” on kantanut hyvää hedelmää.

Hänet tunnettiin hartaana kristittyinä ja raittina miehenä. Luonteeltaan hän oli rakentava ja ymmärsi erilaisia näkemyksiä.

”Jumalan sanasta hän sai yhä uudelleen voimavaroja tehdä aktiivisesti työtä lähimmäisen hyväksi”, totesi piispa Yrjö Sariola muistojuhlissa.

Eteläpohjalainen sotainvalidi- ja veteraaniväki jää kaipaamaan suurta isänmaan ystävää.

Teksti:
Eversti Ensio Koivisto

JR 9 Perinneosasto

RETKI TOHMAJÄRVELLE 10.9.2007

Kokoontuminen klo 9.00 mennessä Siltakadulle torilavan kohdalle, josta lähtee linja-autokuljetus.

Alustava ohjelma:

- 10.00 - Tulo Tohmajärvelle, tutustuminen Kirkkoniemeen. Kunnianosoitus sankarihaudalla ja Kalpakivellä sekä kahvitarjoilu Pitäjätuvalla.
- 11.00 - Siirtyminen Lahdenvaaran Suomen sodan muistomerkillä.
Tutustuminen Lahdenperän, Saarion ja Uusi – Värsilän v. 1940 linnoitteisiin.
- 12.30 - Tutustuminen Tohmajärven rajavartioalueen toimintaan eri ohjelman mukaisesti.
- 15.00 - Paluu Joensuuhun.

Sitovat ilmoittautumiset sihteerille tai puheenjohtajalle 31.8. mennessä.

PERINNEOSASTON HALLITUS 2007

Mikkonen Jorma	puheenjohtaja	Sumikontie 3	80910 Kulho	041 449 2881
Saloheimo Veijo	varapuheenjohtaja	Särkantie 11	80100 Joensuu	(013) 224 629
Lehtinen Erkki	sihteeri	Alapihantie 30	81100 Kontiolahti	040 742 8623
Hintikka Eero	jäsen	Kirkkokatu 32 b 23	80100 Joensuu	(013) 821 496
Laakkonen Reino	jäsen	Mäkitie 1	80710 Lehmo	(013) 893 827
Eronen Teuvo	jäsen	Vepsäntie 241	82685 Littilä	(013) 623 548
Pesonen Erkki	jäsen	Sepänkatu 36 b A 1	0100 Joensuu	(013) 123 327
Kukkonen Viljo	varajäsen	Teppolankuja 3 A 1	80100 Joensuu	(013) 821 051
Makkonen Eero	varajäsen	Kierreniementie 67	82220 Niittylahti	(013) 872 130
Myller Aimo	varajäsen	Niskakatu 27 A 9	80100 Joensuu	(013) 229 940

AAMUKAHVITILAISUUDET

10.09.2007	Retki Tohmajärvelle.
08.10.2007	Tutustuminen Joensuun Laulutaloon.
12.11.2007	Tutustuminen Pohjois-Karjalan kirjapainoon.
10.12.2007	Potero, vierailijana kirkkoherra Petri Karttunen.
14.01.2008	Potero, vierailijana eversti Ville Hyvärinen.
11.02.2008	Potero, vierailija ilmoitetaan myöhemmin.
10.03.2008	Maakunta - arkisto, vuosikokous ja dosentti Pasi Tuunasen esitelmä kenraalimajuri Erkki Raappanasta.
14.04.2008	Potero, vierailija ilmoitetaan myöhemmin.
12.05.2008	Potero, vierailija ilmoitetaan myöhemmin.

Aamukahvitilaisuuksiin ovat perinneosaston veteraanit ja kiltalaiset läheisineen tervetulleita. Tilaisuuksista ilmoitetaan tarkemmin sanomalehti Karjalaisen järjestöpalstalla.

Sihteerin terveiset
Osoitteen muutokset ja yhteysmiestiedot sekä ilmoitukset viimeiseen iltahuutoon kutsutuista pyydetään ilmoittamaan perinneosaston sihteerille
puh 040 742 8623 tai (013) 731 880.

JR 9 Perinneosasto

HELSINGIN PAIKALLISOSASTON TOIMINTAA

JALKAVÄKIRYKMENTTI 9 SYVÄRIN YLITYKSEN VUOSIPÄIVÄ 6.10.2007
KAARTIN JÄÄKÄRIRYKMENTTI SANTAHAMINA

Ohjelma:

- 10.30 - Kuljetus lähtee Helsingin Rautatienlinjan linja-auto - vieraspysäkiltä, hotelli Fenniaa vastapäätä
- 11.00 - Santahaminan sotilasperinteet, historiakatsaus ja kahvitarjoilu.
"Kaartin Jääkärirykmentti tänään" esitys Jääkärikilta ry, eversti Hannu Liimatta
- 12.15 - Saaren esittelykiertokierros
- 13.15 - Lounas, Upseerikerho
- 15.00 - Paluukuljetus Helsinkiin Rautatienlinjalle

Toivomme jälleen veteraanien sekä heidän seuralaistensa runsasta osallistumista vuosittaiseen yhdessäoloomme. Myös nuorempi kiltalaispolvi on sydämellisesti tervetullut mukaan päivän tapahtumiin.

Ennakoilmoittautuminen 26.9.2007 mennessä Osmo Eskolalle puh 040 740 3883.

VETERAANIKUNTOUTUKSET 2007

Broman Groupin ja Salomaa säätiön kustantamat JR 9 veteraanien, heidän vaimojensa ja leskien kuntoutukset järjestetään Joensuu Kuntohovissa 15. – 20.10.2007 ja 7. – 12.1.2008.

Ilmoittautumiset pyydetään tekemään lokakuun kuntoutukseen 15.9.2007 ja tammi-kuun kuntoutukseen 31.11.2007 mennessä puheenjohtaja Jorma Mikkoselle, sihteeri Erkki Lehtiselle tai hallituksen jäsenille.

JR 9 PERINNEOSASTO KIITTÄÄ

Jo useiden vuosien ajan on Broman Groupin ja Salomaa - Säätiön myöntämien taloudellisten tukien avulla saatu rykmentissämme taistelleita veteraaneja kuntoutukseen, jota on viime aikoina laajennettu koskemaan myös veteraanien puolisoita ja leskiä.

Kiitämme tukijoitamme suuriarvoisesta tuesta. Toivomme hyvän yhteistyömme jatkuvan edelleen.

HELSINGIN PAIKALLISOSASTON VUOSIKOKOUS

Paikallisosaston vuosikokous pidetään Kampin palvelukeskuksessa 7.11.2007 klo 13.00. Kokoontumistilana on Punainen Huone, palvelutalon toinen kerros.

Käsitellään vuosikokouksemme tavanomaiset asiat sekä nautitaan kahvit.

TERVETULOA
Puheenjohtaja

AUK:N KURSSI 36

ALIUPSEERIKOULUN HENKILÖSTÖ

Majuri
Markku Vääänen

Yliluutnantti
Ville Vaitinen

Yliluutnantti
Harri Kankainen

Toimistos sihteeri
Eeva Heiskanen

Yliluutnantti
Jarmo Kolu

Luutnantti
Jarno Räihä

Yliluutnantti
Janne Suhonen

Luutnantti
Jarno Kirjavainen

Yliluutnantti
Markku Kanko

Luutnantti
Antti Hämäläinen

Luutnantti
Mikko Vartiainen

Luutnantti
Janne Jalovaara

Luutnantti
Mikko Kettunen

Luutnantti
Jarno Asikainen

Luutnantti
Ville Nieminen

Vänrikki
Antti Lahtinen

PUHEET JA TEOT

Alikersantit!

Tiedän, että pääosa kurssin 36 ryhmänjohtajista on tiedoiltaan keskikokoista tietosankirjaa vastaavia ja taidoiltaan spidermanin ja hemanin puolivälissä. Kirjoitankin niistä mahdollisista muutamista mouhoista, jotka aidosti kuvittelevat olevansa kuvatulnaisia fantasiahahmoja.

Pitäkää puheenne lyhyinä, kohdistakaa huomionne yksilöihin ja teettäkää suorituksia, älkää seisottako ketään kuuntelemaan. Vastatkaa ja neuvokaa enemmän, kysykää vähemmän. Auttakaa niitä jotka eivät pysy rytmissä mukana, hyvät pärjäävät aina, teitte sitten mitä tahansa.

Muistakaa, että aliupseerikurssinne on päättynyt. Lähimpiä kavereitanne eivät ole kurssiveljenne tai -sisarene, vaan oman ryhmänne alaiset. Mieti missä vietät aikaasi -ryhmänjohtajien tuvassa? -johtajateltassa? -alaistesi luona? Vaadi itseltäsi enemmän

kuin alaiselta. Tätä viimeistä lausetta kannattaa miettiä vähän tarkemmin:

- kuka tulee lomilta ensimmäisenä?
- kuka lähtee lomille viimeisenä?
- kuka syö viimeisenä?
- kuka vastaa kun kysytään ja hakee tiedon jos ei pysty vastaamaan?
- kenen tupa on siisti, vuode ja pinkka moitteeton?
- kuka on antanut ennakkoon ohjeet ja neuvot?
- kuka opastaa?
- kuka tukee ja auttaa?
- kuka vastaa kaikesta ryhmässä?
- kenen itsekuri on ryhmässä kovin?
- kuka jaksaa jatkaa?
- kuka ei lannistu?
- kuka ei puhu pahaa toisista?
- kuka ottaa vastuun?
- kuka tekee niitä töitä mitä yhteisö vaatii eikä niitä mitä itse haluaa?

Sinä ryhmänjohtaja! Tätä on olla johtaja. Tätä teille on yritetty takoa aliupseerikurssinne aikana.

Vielä paljon enemmän vaatii olla hyväksytty johtaja. Sitä yritetään opettaa tärkeimmällä koulutuskaudellanne omissa perusyksiköissä.

Lukijat!

Teetkö sinä niitä töitä mitä yhteisösi vaatii vai niitä mitä itse haluat? Entä kotonasi? Puolisosi kanssa? Lastesi kanssa?

Tavoitan itseni päivittäin tekemässä asioita väärin, puheet ja teot eivät kohtaa. Yritän korjata tapojani. Ei riitä, että osaan käyttää kalustetussa huoneessa. Pitäisi osata käyttäytyä kalustetussa huoneessa ihmisten kanssa ja siinä sitä sarkaa onkin kynnettävänä.

Teksti:

Majuri Markku Vääänen
Aliupseerikoulun johtaja

OPPILASKUNNAN MIETTEITÄ

Aliupseerikurssi 36 pyörähti käyntiin vähintäänkin ihanteellisissa olosuhteissa. Golfpallon kokoiset lumihituleet tippuivat hiljalleen kohti maata peittäen pihalla seisovat oppilaan alut valkoiseen verhoonsa. Jokaiselle kaikki oli varmasti uutta ja pieni pelko uudesta varmasti pyöri vatsanpohjassa perhosina. Noo...hyvin nukutun yön jälkeen alkoi kurssi 36 koulutus kahden päivän mittaisella oppituntiryppäällä. Suureksi yllätykseksi koulun johtajan majuri Väätäsen pitämät tunnit osoittautuivat huvittoman hauskoiksi ja mielenkiintoisiksi.

Jo tässä vaiheessa oli havaittavissa joukon uskomatonta kiinteyttä ja halua osallistua toimintaan ihan toden teolla. Näiden päivien päätteeksi olikin jo aika valita kurssin oppilaskunta, joka koostuisi kahdeksasta henkilöstä. Kilpailu paikoista oli kova, mutta lopulta jyvät erottuivat akanoista ja näin syntyi uusi oppilaskunnan hallitus. Oppilaskunnan tehtäviin kuuluu järjestää aliupseerikoulun sisäisiä aktiviteetteja, niin liikunnallisia, hengellisiä kuin muitakin joukkohenkeä kasvattavaa toimintaa. Oppilaskunnalle tehtäväksi annettiin myös yleisien hankintojen, kuten kurssipukukojen ja-pukujen hankintasponsoreidemme avustuksella. Lisäksi Korpisoturi-lehden kurssijulkaisu kuului oppilaskunnan tehtäviin.

Muutamien viikkojen jälkeen alkuhämmennyksen laannuttua olikin jo aika ensimmäiselle koitokselle. Kurssin ensimmäinen liikuntapäivä järjestettiin koko henkilöstön voimin ja tulokset näkyivät monipuolisina

lajivalintoina ja leveänä hymynä joukon kasvoilla. Pieni linjojen välinen koitoskin järjestettiin kolmiotteluna, johon kuului nopeustetsaus, poteron kaivuu ja telamiinan kanto. Tällä kertaa voittajana yhteispisteissä oli kranaatinheitinlinja.

Ensimmäisen jakson päätöksen aika koitti seitsemän viikon jälkeen ja oli Reserviupseerikouluun sekä Lahden erikoisaliupseerikouluun lähtijöiden valinnan aika. Oppilailla taas alkoi koulutuksen toinen vaihe. Luvassa oli johtajapainotteista koulutusta ja leirejä toisensa perään. Kuitenkin oppilaskunnan toinen pelipäivä saatiin kuin saatiinkin vajaalla joukolla vietyä läpi. Sisienjapanssarintorjuntalinjanpuuttuminen ei lannistanut mieliä, vaan taas saimme viettää erinomaisen päivän Kontiolahden uudessa liikuntahallissa. Koitosten aika ei kuitenkaan ollut ohi; edessä oli myös perinteinen Tupatuoppi-kilpailu, johon osallistuivat moottorilinjaa lukuun ottamatta kaikki oppilaat sekä sissiradistilinja. Tämän vuoden reittiä oli pidennetty hyvien sääolosuhteiden vuoksi noin kymmenellä kilometrillä. Yhteensä 14 ryhmän joukkio katosi ryhmittäin metsän uumeniin suorittamaan tehtäväänsä. Reitin varrella oli yhteensä kahdeksan rastia, jotka täytyi kiertää suoriutuakseen hyväksytysti maaliin. Kuitenkin matkalla oli myös osioita, joiden ylittämiseen kului useita ylimääräisiä minuutteja, jopa tunteja. Pahimpana näistä Kolvanan Uuron jylhien kallionseinämien reunustama sola.

Kolvanan Uuron lävitse kulkeminen oli tarkkaa puuhaa, kun joutui loikkaamaan kiveltä toiselle ja välillä kävelemään seinämää pitkin. Muutama ryhmä kuitenkin teki viisaan valinnan ja onnistui kiertämään solan yläkautta helppoa reittiä pitkin. Ensimmäiset ryhmät saapuivat ensimmäisenä päivänä maaliin noin kahden aikaan yöllä, jotkut saapuivat aivan viime minuuteilla juuri ennen aikamääreen umpeutumista, joka oli viideltä aamulla. Aamu kahdeksalta joukot heräsivät seuraavaan päivään tai paremminkin uuteen koitokseen. Jäljellä oli suunnistamista, jossa käytettävissä oli ainoastaan itse piirretty kartta ja lyhimmillään matka maaliin oli noin kahdeksan kilometriä. Suureksi yllätykseksi jokainen ryhmä onnistui suoriutumaantupatuopistavähintään hyvin arvosanoin, matkaa tuli vähintään 55 kilometriä ja lisäksi ryhmien suunnistusvirheet.

Näiden kokemusten perusteella näyttäisi siltä, että prikaatimme saa oivallisen määrän erinomaisia aliupseereita. Seuraava koitoksemme onkin uusien alokkaiden kouluttaminen opituin taidoin.

Teksti:
Oppilas Eetu-Petteri Lätti
sotilaspoliisilinja

KIVÄÄRIJOUKKUE

Kiväärilinja – syöksyen eteenpäin

Koulutus kiväärilinjalla on vauhdikasta ja samalla tavalla on myös aika kiitännyt aliupseerikurssien aikana. Toisaalta palvelukseen, kuten otsikkona olevaan käskyynkin, liittyy vauhdin ohella taukoja, joissa niin kutsutusti ollaan munat turpeessa.

Palataan ajassa kiväärilinjalla koulutuksen alku hetkiin. Tuolloin lukuisia linjamme koostui kahdesta joukkueesta, Kärjestä ja Kirveestä. Joukkueiden välillä koettiin monia mittelöitä, sekä henkisiä että fyysisiä. Huumorilla höystetty naljailukaan ei ollut kilpakumppanien välillä harvinaista. Ensimmäinen raskas koitos molemmille joukkueille oli yhtenäiskoulutus- eli "hajotusleiri", jonka unettomat yöt ja pitkät päivät olivat edellä mainittua "munat turpeessa" osaa parhaimmillaan. Leirin aiheuttama paine ja rasitus kuitenkin käynnisti yhteishengen kehittymisen ja varmasti nosti monen henkistä kipukynnystä.

Yhtenäiskoulutusleirillä kouluttajamme luutnantti Rähä pääsi kaventamaan pelitilanteen 3-1 väsyneiden oppilaiden menettäessä keskittymiskykyä vartiotehtävissä. Kurssin alussa saimme tietää pelin olevan 3-0 hyväksemme ja sen, että töppäilymme johtavat aina kavennusmaaliin. Linja taisi kuitenkin herätä perinpohjaisesti ja emme hävinneet peliä. Tappiolla joutumisen kyseenalaisia iloja emme siis päässeet kokemaan.

Lomia läpi käydessä lähestyi päivä, jona kiväärilinjalla toisesta puolikkaasta muodostui moottorilinja. Rattimiesten lähtiessä me tulevat kiväärialiupseerit aloitimme syventymisen jalkaväkiryhmän johtamiseen tantereella. Hyökkäys, puolustus, viivytykset, kaikki tulivat tuttuakin tutummiksi Jaaman kankaan maisemissa.

Toisenjaksonkohokohta Tupatuoppi-kilpailu mittasi henkemme ja iltalenkkien tuoman valmiuden. Kohdallaan valmius olikin, sillä yksikään kiväärilinjalainen ei keskeyttänyt. Ensimmäisen jakson alussa alkanut ja mm. yhtenäiskoulutusleirin sekä jääkärimarssin myötä jatkunut yhteishengen, sisun, kristallisoituminen oli kantanut hedelmää. Kiväärilinjalla henki ei ole sissien kaltaista rummutusta, vaan rauhallista tietoisuutta siitä, että joukkomme voi luottaa toisiinsa hetken koittaessa.

Riina Asikainen

- Luokitellaan linjan kovimpiin taistelijoihin.

Anto "Haziz" Hassinen

- Linjan mässyyn jätkä. Mies pystyy syömään enemmän karkkia kuin koko muu linja yhteensä.

Niko "Gonappa" Holappa

- Kiväärilinjalla oma karvainen naistenmies. Aina niin valmis ja särmä jätkä.

Saku "Häväri" Hyvärinen

- Mies, jolta ei koskaan puutu mitään. Talvivarustus taitaa olla vieläkin palauttamatta...

Janne "Pikachu" Ihatsu

- Nelisilmäinen apina.

Perttu "Vissiin" Koponen

- Ei vissiin russuteta, sanoi meidän Perttu kun lähti aukista ehis kiertäen aliupseerikouluun.

Nico "Kule" Kulokivi

- Puolentoista vuoden taistelija. Saapui puolen vuoden "loman" jälkeen linjan vahvistukseen.

Jonna "John-son" Kuosmanen

- Sai oman joukkueellisen bemareita siirtyessään vmtk:n sihteerin tehtäviin.

Veli "Läperi" Lääperi

- Vissiin avaudutaan. Mies tulee ja menee viheltäen. Tunnetaan myös nimellä Släper.

Emmi "Rambo" Nousiainen

- Linjan kovin ja perään antamattomin taistelija. "What a feeling, rai rai raiii..."

AUK:n kurssijulkaisu

Henri "Valopete" Palm

- Kerimäen vahvistus linjalle. Mies, joka halusi kuskiksi, kunnes huomasi erehtyneensä ja päätyi lopulta koulutushaaroista jaloimalle. Juoksee, pinkoo kuin aropupu.

Markus "Pallo" Pehkonen

- Mies, joka otti joukkueen oma-aloitteisesti komentoonsa, "Ei näy Laitista. Minä olen nyt joukkueen johtaja, lähetään hyökäykseen, vaikka tuosta. Tai hetkinen eiku tosta..."

Santeri "Oikkee" Pennanen

- Mies, joka ei kiroilen koskaan. Eipä vissiin. "Khyyyll.."

Aki Pirinen

- Mies, joka sai kamiinaa sytyttäessä itsensä liekkeihin kulmakarvoja myöten.

Tuomo Toivanen

- Joka paikan nakki. "Hei, herättäkääs Toivanen!"

Sampo Viitanen

- "Tyhjän toimittaja".

Aki "Wängstä" Vänskä

- Soittokunnan magneetti, josta kehkeytyi kelpo kiväärioppilas. "Vänskä, Vänskä, Vänskääää!"

Yläriivi vasemmalta: Pakarinen Sampsa, Pirinen Aki, Viitanen Sampo, Palm Henri, Kulokivi Nico, Lääperi Veli, Hyvärinen Saku, Koponen Perttu, Toivanen Tuomo, Vänskä Aki, Laitinen Joni.

Alarivi: Pehkonen Markus, Pennanen Santeri, Hassinen Anto, Nousiainen Emmi, Ihatsu Janne, Holappa Niko.

Kuvasta puuttuvat: Kuosmanen Jonna, Asikainen Riina.

Meillä hankintasi ovat
hyvissä käsissä

AGRI MARKET
Takoo kaiken kanssasi!

Työtänne tukien
Agrimarket Juankoski

JUANKOSKEN TEHDAS

Valmistamme kudoksia ja märkäviiroja
paperiteollisuuteen

KORVAKOTURI

MOOTTORIJOUKKUE

"If you want a ride, you better be ready for it..."

Heti ensimmäisen jakson aikana iloiset ja reippaat sankarimme tulivat tutuiksi muille oppilastovereille, tuvassa Nietjärvi sattui jos minkälaisia kommelluksia muun muassa kasautumisia.

Niin sanottu "hajotusleirin" aikana joukon ryhmähenki alkoi tiivistyä. Lumipoteroiden teko oli monien mielestä hieman väsyttävää, sillä unta saattoi olla niinkin vähän kuin vartti yössä ja jengi nukahteli seisaalleen lapionvarteen nojaten, mutta lopputulokset hiveli silmiä. Leirin aikana opeteltiin mm. vartiointia, hiihtohinausta, etenemistä maastonmuotoja hyväksi käyttäen, ryhmän hyökkäys ja puolustus, sekä tulemaan toimeen vähillä yönillä ja mielestämme tavoitteet saavutettiin. Tunnelman latisti se, kun osa joutui lähtemään kesken pois sairauden takia. Osa sairastuneista tuli kuitenkin takaisin leirille kun olivat parantuneet.

Ensimmäisen jakson lähetessä loppua tiesimme, että saamme heittää hyvästit poteroideikaivamiselle, konekiväärien puhdistamiselle sekä tetsaamiselle. Mutta tiesimme myös sen, että kohta saamme toivottaa tervehdyksiksi toisen jakson (loputtomilta tuntuvat ja aamusta iltaan kestävät) oppitunnit ja käytännön harjoittelut. Porukka jaettiin kahtia, toinen osasto aloitti käsittelyn, kun toinen luki kirjallisiin kokeisiin. Monet illat tuli vietettyä käsittelykentällä peruutellen ja pian yhdistelmä alkoi taivuttaa kulmaan yhdeltä ja toiselta.

Kenttäkoulutusleirillä (eli kuskileirillä) moottorilinjan oppilaat pääsivät johtamaan saman saapumiserän jääkäreitä. Aluksi jääkärit eivät oikein ottaneet käskyjä vastaan ilman avautumista, mutta luutnantinpuhuttelun jälkeen käskytkin rupesivat menemään jakeluun. Leirin aikana opeteltiin ajoneuvon pelastamista, maastoajoa (mikä oli by the way siistiä!!!) ja kenttähuoltoon liittyviä toimenpiteitä. Oppilaiden ja jääkärien yhteistyö alkoi pian sujua, vaikka välillä olikin erimielisyyksiä. Leiri sujui loppujen lopuksi oikein mallikkaasti, ainoastaan yksi osasto eksyi paluumarssin aikana.

Kirjalliset kokeet menivät kaikilla läpi, käsittelyssä sen sijaan yksi oppilas ei saanut koetta läpi ensi yrittämällä. Sen jälkeen meitä ajelutettiin kaupungissa useita kertoja, ensin ilman vaunua kerrattiin kuorma-auton tilan tarvetta sekä harjoiteltiin kaksoispoljennan ja välikaasun käyttöä. Sitten perään laitettiin vaunu ja lähdettiin kaupunkiin pyörimään. Ja pian olikin jo insissajo...

Veikko "Ei vissiin härvätä" Hakulinen
- "Minusta saa kirjottaa ihan mitä vaan. kunhan ei sitä keksijuttua!" May the force be with you...

Ville "Viljo" Heiskanen
- Hajosi lomiinsa. Ne AUK 1:sen legendariset iltavapaat. Ja mullahan on kauniit silmät? Gona...

Pauli "Ruskis" Käyhkö
- Murkulaa putkeen. "Lähetään puol tuntia aikasemmin nyt nii varmasti keretään." Sairas mies...

Pasi "Pai" Laitinen
- Isä Teletappi. Veltosto kutsuu... Ei saanut koskaan... Well, who knows.

Joona "Lime" Liimatainen
- Otti pelottavia vaikutteita erältä upseerikokelaalta. Toinen veltoston taistelija.

Jouni "Darth Punkka" Lemettinen
- Kasvisruoan todellinen "ystävä". Tuskin avautui koskaan? Wannabe Sissi! "Mikä täällä haisee? Lemettisen popcornit tietenkin..."

Timo "Käsidesi" Manninen
- Käsi aina tulella. "Hajoili" ehkä useimmin porukasta. Lähdetäänkö iltavapaille? "Joo ajattelin ottaa vain yhden, no korkeintaan kaks.." (Otti loppujen lopuksi 7.)

AUK:n kurssijulkaisu

Jyrki "Meillä kotona" Rautiainen

- "Meidän pölliautossa se on kyllä, eikä meillä tommosta ole." Melkein selvä Raineri! Ja ne hanskat...

Tero "Släbäri" Romunen

- Tykkää kun porukka kuorsaa, itse on pahin. "Ovatko ampujat valmiit? Saa ampua. Ass on fire..."

Matti "HeKo" Saastamoinen

- Sillon kun on herätys nii melkein vois jopa nousta ylös, "En voi ku on ajo..."

Ville "Mitä vattua?!" Sipinen

- "Siis mitä...? Ainahan se menee suoraan sinne kulmaan..."

Aku "Saitteko?" Tarkiainen

- "Pitäsköhän ajaa parta??" Kakkonen kuitaa.

Mikko "Taistelukaasu" Tiihonen

- 4X4. Eikö moottorikelkkalähetin viestin oo menny perille?

Ville "Renault" Turunen

- Suuri ja mahtava... Halataanko?

Mikko "kiväärimies" Turunen

- Jos on kiire, puhut oikealle miehelle. Ketä sitä aina odotettiin? Sama ottaa isompi, jos saa samalla rahalla...Kiire.. ah.. mikä ihana tekosyy.

Tommi "Mappi" Tyrväinen

- "Herra alikersantti, entäs myö mappilaiset?"

Yläriivi vasemmalta: Turunen Ville, Turunen Mikko, Tyrväinen Tommi, Romunen Tero, Manninen Timo, Liimatainen Joonas, Tiihonen Mikko, Sipinen Ville.

Alarivi: Rautiainen Jyrki, Käyhkö Pauli, Saastamoinen Matti, Heiskanen Ville, Tarkiainen Aku, Hakulinen Veikko, Lemettinen Jouni. Kuvasta puuttuu: Laitinen Pasi.

SISSIJOUKKUE

Sissilinja – kaikki tai ei mitään

Aamun hämärässä rynnäköpanssarivaunu lähestyy telat kolisten pienen joen ylittävää siltaa. Perästä seuraa pitkä letka kuorma-autoja kuljettaen polttoainetta, ammuksia ja muita tarvikkeita etulinjassa taisteleville joukoilleen. Lähimmät taistelun äänet kantautuvat kymmenien kilometrien päästä, eikä yksikään autoissa istuvista miehistä osaa pelätä heitä vaanivia petoja, jotka odottavat saalistaan hiljaa, paikoillaan kaikki aistit virittyneinä.

Ympäröivän metsän rauha on petollista kuin kevään haurastama jää – kun rynnäköpanssarivaunu on keskellä siltaa, muuttuu koko tiealue tulimyrskyksi. Kymmenen sekunnin ajan ilma on täynnä tulta, savua ja räjähdyksiä. Useat kuorma-autot ovat liekeissä, ihmisiä juoksee ympäriinsä ja joku huutaa palavassa kuorma-autossa apua. Siltaa ei enää ole, ei myöskään sitä ylittänyttä panssarivaunua. Kun tulimyrsky lakkaa, on metsä jälleen hiljainen, eikä hyökkäjiä näy.

- Sissit ovat iskeneet.

Tämä on se, mitä me sissit teemme – meidän työpaikkamme on kaukana omista joukoista vihollislinjojen tuolla puolen. Kukaan ei saa nähdä tai kuulla meitä metsässä, vaikka tilanne kasarmilla onkin täysin päinvastainen. Sotatilanteissa meidän tehtävämme on raskas ja rauhan aikana koulutus on sen mukainen. Kymmenien kilometrien marssien, rinkan painon, vuorokausien valvomisen, yöllä paikoillaan käyttämiseen ja monen muun hajoamiseen johtavan aktiiviteetin vastapainoksi on meillä ehdottomasti aliupseerikoulun vahvin ryhmähenki ja yhteenkuuluvuudentunne – havuveljeys. Muut pitävät meitä hulluina ja totta puhuen he ovat oikeissa – eihän kukaan selväjärkinen tähän vapaaehtoisesti ryhtyisikään.

Oskari "Mobidick" "Viiltäjä" Kauhanen
- Ei tarvitse isoa puukkoa kohottamaan egoaan. Sitä sissipuukolla silmään joka vanhoja muistelee.

Juuso "hv,uk" Kuronen
- Anoo hv:ta jopa valan aikana. Ei tule toimeen ilman Tiihosta ja Kauhasta.

Tuomas "Kaupparatsu" Laamanen
- Tuomaksen valinta auki 24/7. Hävitti 3 kompassia, eikä siltikään eksynyt pahemmin.

Petri "Simpauttaja" Taskinen
- Linjan ylivoimaisesti kovaäänisin, jolla ei sanat suusta puhumalla lopu.

Mikko "Aamu" Kasanen
- Sai koko linjan siivoamaan AUK:n ja varma mies "johtojen" kanssa. Varma puheenvuoro linjavartissa, jota muut eivät osaa arvostaa.

Antti "Pilkki" Pietarinen
- Nukkuu jopa seisaaltaan. Kun joudut lekurin pöydälle, niin tiedät olevasi "varmoissa" käsissä.

Aki "Namusetä" Tarkiainen
- Karkkia kaappi täynnä. Heräsi vartiossa vasta, kun kouluttaja otti ryngyn ja ampui lippaan tyhjäksi.

Juho "Höögi" "pikku-ö" Höglund
- Juho ja alkoholi ei ole aina paras yhdistelmä.

Ossi "Ridge" "OC" Pulliainen
- Aina valmis särmä. Alahallin kruunaamaton kuningas. Pinna yhtä pitkä kuin mies itse.

Janne-Pekka "Fiskars" Miettinen
- Mehtäinsinööri, joka osaa pajupillin veis-

tämisen kävellessäkin. "Nyt on syvä!"

Janne Hiltunen
- Mies, jonka tavarat on varmasti siinä mi-hinkä on ne jättänyt. "Jos se lähtee niin sitten se lähtee!"

Joonas "Hyeena" Hukkanen
- Linjan ehdoton lipastaja-Kurko, varmistaa ettei sissilinja nää nälkää!

Juho "Kompassi" Pulkkinen
- Linjan suunnistaja ässä, suunnistaa vaikka silmät kiinni. TST-muonien todellinen ystävää.

Jussi "Neutraali" Tiihonen
- Marsseilla tasasen tappava tahti. Kantoiteltan joka siirtymällä ja aina biitti huullessa.

Kalle "Väijy" Kovanen
- Kaveri joka nukahti tuliylläkössä, muurahaispesään! Tnt paukkekaan ei tuntunut häiritsevän lepoa.

Joonas "Homofobikko" Ronkainen
- Mies joka juo viinaa ja tappelee. Vain homot voi pysäyttää tämän miehen!!!

Oskar "Vitsinieikka" Leinonen
- Linjavartissa aina pisimmät jutut!

Sampsu "Hihittäjä" Ylönen
- Iloinen hihitteliä, joka nauraa kaikille vitseille (jopa Leinosen).

Jarkko "Skeleton" Pesonen
- Ensimmäinen ihminen joka eksyi jamiksella 1:10 000 kartalla!!! "En minä pummannu ku 8km" SIPA:n ehdoton pyrstötähti, joka täryttää TARPEEN tullessa ja kovaa. 6/8

AUK:n kurssijulkaisu

Mikko Heinonen

- Kaapista löytyy enemmän viihde-elektronikkaa kun SA-int artikkeleita, mm. koko linjan helpottaja PSP mukavineen video pätkineen. 5/8

Janne "Putkiaivo" Savallampi

- "Hei en kai minä oikeesti oo tötterö? Sanokaa etten ole." Pystyi ottamaan mahtavimmat humalat mitä linjalla nähtiin varuskuntavapaalla. 4/8

Janne "Finnman" Suomalainen

- Onnistui tartuttamaan itseensä jonkin eksoottisen taudin, tuvan "kasvibiologisesta" kokeilusta, panttonian helmestä. Hussala! 7/8

Olli "the Grinch" Kontkanen

- TST-kaakoapartion johtaja. Tietää varmimmat ja parhaimmat "oikopolut". "Kyllä ku myö tästä mennään ni suahaan tiestä koppi!" JOOPA JOO. 1/8

Pasi "LEPI" Riikonen

- TST-kaakoapartion varajohtaja. Linjan ehdottomasti pahin "stressaaja" ja ainut NEIT-SYT. Linjan aina nakitettu kaluston kantaja "Riikonen ottaa kaminan kantoon!" 2/8

Joonas "Itn Permo" Eronen

- Varomääräysten asiantuntia vailla vertaa. Linjan härskimmät jutut ja ivallisin nauru. 3/8

Petro "elekee nyt hättäilkö" Niskanen

-Pystyy hävittämään enemmän tavaraa kuin itse omistaa ja ne, mitä ei häviä on aina hometessa!"Niskanen pesee pakin huomenna!" 8/8.

Yläriivi vasemmalta: Karttunen Sami, Miettinen Janne-Pekka, Hiltunen Janne, Ylönen Sampsa, Höglund Juho, Pietarinen Antti, Pulkkinen Juho, Niskanen Petro, Kasanen Mikko, Pesonen Jarkko, Laamanen Tuomas, Ronkainen Joonas, Kontkanen Olli, Tarkiainen Aki, Pantsar Tatu.

Alarivi: Riikonen Pasi, Suomalainen Janne, Leinonen Oskar, Eronen Joonas, Kovanen Kalle, Tiihonen Jussi, Savallampi Janne, Taskinen Petri, Pulliainen Ossi, Heinonen Mikko, Kauhanen Oskari, Kuronen Juuso, Hukkanen Joonas.

KRANAATINHEITINJOUKKUE

Heitinhenkeä! Kaikkien arvostama heitinlinja on jatkanut kunniakkaita perinteitä myös aliupseerikurssi 36:n aikana. Alkuajat menivät ihan normaalisti uusien, ja vesitornikin tuli oikein tutuksi ("eiköhän mennä, linja!"). Kun turhat juoksentelut karsiutuivat pikkuhiljaa pois ja heitinmiehen "erityisille" kyvyille annettiin enemmän tilaa, niin tulostakin rupesi syntyämään. Kiitos tästä kuuluu tietenkin heitinlinjan kouluttajille sekä apukouluttajien lähes yli-inhimillisille kyvyille. Kurssin aikana myös surullisen kuuluisa heitinhenki alkoi hahmottumaan, joka näkyikin linjan oppilaissa etenkin poikkeuksellisena aloitekykynä ja motivaationa. On seuraavilla kursseilla tekemistä, jotta yltävät samalle tasolle tämän tehojoukon kanssa. Mutta kuitenkin aina, kaikki hyvä loppuu aikanaan, joten alkaa olla aika karistaa aliupseerikoulun pölyt jaloista ja aloittaa keskittyminen kurssijuhlaan. Murkulamiehet kiittävät aliupseerikoulua kaikesta. Irti, suunnattu!

Pekka Asikainen

- Heitinlinjan negatiivisin jätkä. Tämä "optimisti" löytää joka asiasta ne parhaat puolet.

Timo "Esa valo-Pete" Eskelinen

- Sinussa on roimaa, heitinmiehen voimaa, kannan minut metsään murkula mies! Ei kullata kauniita lihaksiaan puiden pilkkomiseen, vaan käyttää valopetroolia ihan mihin tahansa. Myös valmiita tulia on oikein mukava ehostaa.

Olli-Pekka "hajottaako?" Hakonen

- Tärkeä mies nälän hetkellä, sillä miehellä löytyy kaakaopusseja vaikka komppanian tarpeisiin. Tietää mitä tarkoittaa sana lipastaa.

Sami "näkö hävis" Isoniemi

- Päätäväinen mies. Jos herra jotain päähän saa, niin siitä pidetään kiinni loppuun asti. Tykkää sukeltamisesta.

Lasse Juvonen

- Iltavapaat saavat miehen pohtimaan heitinmiehelle tärkeitä asioita: "Herra kersantti, onko olemassa eu-direktiiviä siitä kuinka syvälle tasoneulan saa työntää tasoon?" Neuvosen (sala)rakas.

Antti "Häsleri" Kyttälä

- Se pakollinen moottoriturpa. Hillittömän energiamäärän syy onkin selitettävissä miehen nuorella iällä: linjamme kuopus. Muiden viikonloppuvapaat menee miettiessä sitä, josko herra on enää edes hengissä. Tekeville sattuu.

Jyry "Enska" Lampinen

- Positiivisena joka tilanteessa. Pysyy hengissä pelkän karkin voimin ilman lämmintä ruokaa.

Miika "rautatestikkeli" Leiviskä

- Mies joka käyttää pitkiä kalsareita säästä riippumatta. Miehen suurin murhe onkin se, että talvivarusteet täytyi palauttaa kesäheiteiden ajaksi pois.

Tatu Leskinen

- Kun Leskellä on huono päivä, on kaikilla muillakin huono päivä.

Juho-Heikki "Luukas" Luukkainen

- Tunnettu lähinnä tyttöystävänsä kirjeenkirjoitusenergian vuoksi. "Joo, se on se vaaleenpunanen". Myösmiehekäslompakkosaa kateellisia katseita osakseen.

Aatu Nenonen

- Kannattaa pysyä kaukana, kun mies ottaa kumpparit jalastaan... Aiheuttanut useita vääriä suojeluhälytyksiä tuvassa.

Ville "SARRJA" Neuvonen

- Säväytti taisteluleirillä synnynnäisillä rambo-kyvyillään. Päästelee säännöllisesti ilmoille eläimellisiä huutoja.

Matti "Matti" Nyyssönen

- Heitinlinjan ainut vapaaehtoinen ja se kyllä näkyy. Baretia myöten särmä jätkä.

Juha "Gonapappa" Piipponen

- Pihassa asuva kylämies, joka on joskus kuullut autoista.

AUK:n kurssijulkaisu

Jussi Puustinen

- Homma hanskassa, mutta hanskat hukassa (niin kuin kaikki muukin). Ei sitä kännykkää kannata säilyttää tupakaverin maiharissa.

Teemu "Tikka" Tikka

- Mies, joka saa rempseällä kielenkäytöllään aina muut hyvälle tuulelle. "Kolome minuttii aikkaa nousta ajoneuvoloihin"

Teppo "Timppa" Timonen

- Mies joka onnistuisi hävittämään vaikka itsensä. "Hei Timonen, onks tää sun ase?!"

Mika "Tiki" Tirkkonen

- Heitinlinjan kultakurkku. Tiki + Mustan kissan tango saisi vaikka joukkueellisen vihollista perääntymään.

Arto "Pellervo" Turunen

- Käytännön mies ja AUK 1:n perusteella linjan epäsärmin jätkä. Taso nousee koko ajan.

Oskari "Jorma" Uotinen

- Person Riitan herkuille ja berliininmunkeille. Mies, joka taistelee unissaan. Tarinoita tällä miehellä riittää.

Tommi "Vaateri" Virtanen

- Naistenmies. Mieltynyt erityisesti blondeihin.

Yläriivi vasemmalta: Toivanen, Timonen Teppo, Puustinen Jussi, Nyysönen Matti, Piipponen Juha, Isoniemi Sami, Hakonen Olli-Pekka, Juvonen Lasse, Asikainen Pekka, Turunen Arto, Nenonen Aatu, Virtanen Tommi.

Alarivi: Leiviskä Miika, Lampinen Jyry, Neuvonen Ville, Kyttälä Antti, Eskelinen Timo, Leskinen Tatu, Tikka Teemu, Luukkainen Juho-Heikki, Uotinen Riku, Tirkkonen Mika.

SOTILASPOLIISIJOUKKUE

Kuinka monta spollie mahtuu pieneen UAZ:iin, pieneen UAZ:iin... kuinka saisin autot yhteen töräämään, minä lähdin liikennettä ohjaamaan... Who let the dog`s out, wuff wuff... -Näitä kaikenlaisia sulosointuja meidän linjalla oli tapana lauleskella, kuitenkin ehkä Aliupseerikoulun kauneimmalla lauluäänellä varustettu linja, täynnä uljaita uroksia. Ei nyt kummosia, mutta jotaki...! Noh, mutta sitten itse asiaan...

Maailmanrauha on jälleen kerran järkkynyt. Perunan hinnan noususta alkanut konflikti on kärjistynyt keltaisen valtion koventaessa uhkia päivä päivältä. Yön pimeinä tunteina on keltaisen valtion havaittu pudottaneen alueelle useiden erikoisjoukkojen ryhmiä. Uhkaavan tilanteen sanelemana on puolustusvoimat pakotettu käyttämään järempiä aseita. Kansalaiset voivat kuitenkin huokaista helpotuksesta, kun paikalle saapuu ylivoimaisen kovaksi koulutettu joukko maailman särmimpiä liikenteenohjaajia.

Aliupseerikurssi 36:n spol-linjan alkaessa odotukset ovat kovot, olihan uudet oppilaat valittu tiukalla seulalla. Ensimmäisen jakson aikana selvisimme säikähdyksellä paljon pelätynurmiporakoulutuksen jäätyä oletettua vähemmällespol-koulutuksen vallattuasuurimman osan ohjelmasta heti alusta alkaen. Kasarmialueesta ja taistelutaloista tuli meidän leikkikenttämme, jossa harjoittelimme sotilaspoliisien temppuja kaupunkitaistelusta kulkulupien tarkastamiseen. Lukemattomia tunkeutumisia taistelutaloon, lukemattomia kulmien haltuun ottoja, lukemattomia suojeleharjoituksia, lukemattomia hajoja UAZ:ja. Tästä pääosin koulutuksemme koostui. Leirit toivat toki vaihtelua välillä puuduttavaltakin tuntuvaan kasarmielämään. Opimme niillä monia taistelijan tärkeitä taitoja kuten aurinkotuolien tekemisen ja ABC... Siis TST-muonan valmistuksen.

Ensimmäisen jakson jälkeen joukostamme lähti kolme heidän siirtyessään reserviupseerikouluun Haminaan. Siirron myötä lopulliseksi vahvuudeksi vakiintui kymmenen raavasta urosta valmiina kohtaamaan toisen jakson haasteet. Tunnelma tiivistyi, kun kaikki oppilaat mahtuivat nyt samaan tupaan. Ohjelma puutteesta ei ollut pulaa, ja tupamme oli, jos ei muuta, niin ainakin Aliupseerikoulun äänekkäin.

Toisen jakson alkaessa kierroksia lisättiin koneeseen ja vauhti vain parani. Kasvanut yhteishenki näkyi myös Tupatuopissa, jonka koko porukka veti kunnialla maaliin. Kokonaisuutena Aliupseerikoulu oli hieno kokemus, josta osaltamme saimme kiittää "ihan hyvää" kouluttajamme luutnantti Janne Jalovaaraa sekä upseerikokelas Samuli Silmäriä. Ilman heitä meillä ei todennäköisesti olisi ollut kovinkaan paljon tekemistä.

Tähän legendaan päättyytämä kirjoitelma... Yks...Kaks...Kol. PHTUI!! (Asianomaiset ymmärtävät.)

AUK:n kurssijulkaisu

Arttu "Insuliiniska" Laukkanen
- Linjan "tarkka-ampuja". Söi leirillä sokeri-
palat muidenkin muonapusseista.

Atte "Kynäniska" Liikanen
- Prikaatin leveimmät hartiat ja isoin ego.
Totesi TST-muonista: "Eihän näillä tipun ruo-
oilla elä päivääkään."

Eetu-Petteri "Masterfister" Lätti
- Synnytti legendan ja linjan taisteluhuu-
don vain korjaamalla puiden asentoa kamii-
nassa.

Esa "J-LO" Paukku
- Kävelytyylistään tunnettu diiva, joka luuli
kerran AUK:n aikana olevansa väärässä,
mutta erehtyi. "Ketäänhän en syytä, mutta
te sen ootte polttanu!!!"

Jani "nyt menee jo vähän yli" Piironen
- Lyhyellä pinnalla varustettu tulieluinen
taistelija. Sissihavu omasta takaa. Periaat-
teen mies.

Topi "Wan Kenobi" Piispanen
- Linjan vatsatanssija...? Yhden ilmeen
mies, uskomatonta, mutta totta!

Janne "Ikkuna kiinni!" Sato
- Linjan ahkerin punttisalin käyttäjä. Paleli
kesähelteelläkin.

Sami "Colin Farrel" Tanninen
- "Tanninen, mikä on sotilaspoliisijoukku-
een vahvuus?"

Teemu "Timangi" Tiainen
- Linjan henkisesti kypsä taistelija. "Itsehän
en ole koskaan ollut noin lapsellinen."

Santtu "vekki" Väyrynen
- Synnynäisiä siivoajan lahjoja. "Ootko
muuten huomannu, että täällä piipussa on
reikä."

Vasemmalta: Silmäri, Väyrynen Santtu, Liikanen Atte, Lätti Eetu-Petteri, Piispanen Topi, Tanninen Sami, Piironen Jani, Tiainen Teemu, Paukku Esa, Sato Janne.

PANSSARINTORJUNTAJOUKKUE

"No niin poijaat nyt lähetään tästä murjomaan!" -yksi meidän lempilauseista ainakin taisteluharjoituksessa, joissa tälläkin kurssilla PST loisti hyvin. Esimerkiksi voi hyvin sanoa vaikka sen, että pojat, jotka piti olla "tykin ruokana", murjoivat toimintakyvyttömäksi koko jalkaväkikomppanian. Ei tällaisia saavutuksia saataisi aikaan, jos ryhmähenki ei olisi niin hyvä kuin se on. Eli lyhyesti ja ytimekkäästi PARHAUTTA. Selasta toisen huomioon ottamista ja ystävyyttä, että pahatkin paikat päästään läpi, kun autetaan toisiamme. Ilman toistemme tukea tuskin kukaan linjalta olisi jaksanut yksin marssia. Silloin sattui satamaan rääntää 90 asteen kulmassa suoraan naamalle. Kylmyys ja tavaran määrä alkoivat väsyttämään jokaista tasaisesti vielä niitten monien "viimeisten" puoli kilometristen aikana mitä kertyi. Ainut heikkoutemme onvaruskuntavapaat, jolloin ystävytemme saattaa tiivistyä sellaiseksi, jolloin voi taapahtua mitä tahansa. "Noh, kaikkehan saa sattua ja sillein... Tai sit ei..."

Kehumatta parasta on vaan se yhteishenki, mitä kouluttaja ja apukouluttaja ovat kiteyttäneet porukkaan. Kaikki pitää toisistaan huolta tilanteessa kuin tilanteessa, kun harmittaa, ottaa päähän, ei jaksaa tai panokset harjoituksessa loppuu. "PARHAUTTA" on myös se, että apukouluttajat tulivat juttuun oppilaiden kanssa loistavasti. Ja apukouluttajatkin osasivat piristää, jos oli tarvis, esimerkiksi hirveässä vesi- ja räntäsateessa. Hyvä esimerkki oli J-kauden ampumaleiri, jossa satoi kaksi päivää yhtä soittoa. Koulutuksessa piti jaksaa painaa täysillä, vaikka välillä pidimme vähän hauskaa. Tai siis emme edes välillä, yleensä aina, meillä oli hauskaa.

Emme usko, että ketään harmittaisi, että oli valittu PST AUK:lle, koska osasimme ottaa koko porukan tasapuolisesti huomioon, ketään väheksymättä ja morkkaamatta.

Aliupseerikurssi 36:n aikana perehdyimme suurimmaksi osaksi ihan pelkästään panssarintorjuntaan ja sinkoaseisiin. Pariin otteen joutuimme toimimaan kiväärimiehinä. Perehdyttiin aivan normaalisti kiväärimiesten toimintaan, niin että osaisimme toimia tosi tilanteessa myös heidän ryhmänjohtajana.

Mutta kaiken perustana oli se, että kouluttaja osasi pitää homman "näpissä" ilman turhaa poistuttamista ja huutamista. Koulutus pidettiin koulutuksena ja liikuntakoulutus juoksemisena. Eikä siihen tarvinnut lisäillä turhanpäiväisiä vesitornin lenkkejä.

Joskus tuntui joukkueelle todella turhat kaulustolaskennat, mutta hyvää sillä tarkoitettiin. Emmehän me halunneet hävittää yhtä paljon tavaraa kuin edellinen kurssi. Mutta tuplasti enemmän olemme tavaraa löytäneet. Kuten esimerkiksi: kulmakeppi sarja, kirves, sissitakki ja toinen kirves. Siis oikeita "sotasaaliin" etsijöitä. Se, mikä ei ole meiltä pois voi olla muilta pois.

Antti Happonen
- Kakkonen on ykkönen...

Janne "PST-Jättiläinen" Kirjavainen
- Hommat hanskassa ja hanskat ihan oikeesti hukassa.

Jukka "Ronski" Romppanen
- Ihan normaalia bodari aikuisviihdettä.

Juha "Puppi" Palviainen
- Ainut joka ei ole gonahtanut, ainakaan vielä.

Tatu "Tatska" Uimonen
- Suu käy ja käy ja kenelläkään ei ole hajua missä mennään.

Jonne "Gumbula" Blom
- Mies jonka ympäriltä lakanat viedään. Kasarmin karpaasi joka nukkuin koko AUK ajan makuupussissa. Siel oli vissiin kivempaa?

Teemu "Bilehile" Karttunen
- Onnistuu lyömään päänsä mihin vaan ja milloin vaan.

Joni "Hämis" Hämäläinen
- Äkkinäinen avautuja...

Antti "Haista huilu" Arajärvi
- Aina kun tilanne tuntui uhkaavalta tai joku alkoi avautumaan Antti kuittasi tilanteen sanomalla "Haista huilu."

Santeri "Laiskiainen" Salmi
- Lempinimensä veroinen kaveri käskemättä ei tehnyt muuta kuin syönyt, nukkunut ja ulostanut, sekä polteli tupakkia.

Tatu "El Bambi" Peura
- On elämässään saavuttanut MELKEIN kaiken...

Severi "Tornari" Remonen
- Mies, joka keksi kurssin aikana varmasti 1000 tornaria, joista läpi meni ainakin puolet.

Jerkko "Jäämies" Ylihärsilä
- Oikea härslääjä, linjan paras nollaaja...

AUK:n kurssijulkaisu

Yleensä aina viimeisenä syömässä leireillä.
"Onko Härsilä jo syönyt?"

Joona "Alistaja" Suutari

- Kurssimme lyhkäsin kaveri vain vaivaiset 205 cm pitkä. Mies piti varuskuntavapaista. Ampuu kerta tulella nopeammin ja paljon enemmän panoksia kuin kukaan muu sarjatuulella.

Ville-Valtteri "Big Mouth" Pussinen

- Ei paljon säästellyt sanojaan, jos jotain sanottavaa tuli, niin Pussinen kyllä älähti.

Panu "Kummisetä" Tikka

-Hammas mätäni suuhun aiheuttaen Panun komeille poskille kummisetä efektin.

Tarmo "Rankka-Ankka" Sorsa Turunen

-Puhuu kuin Aku Ankka, paremmin kuin Aku itse. Mies viheltelee kuin pikku lintu. Ihme kun äijälle ei ole viel siivet kasvaneet.

Roni "Kettu" Repo

- Nimensä veroinen kettu pelimies. Linjan "särmin jätkä?"

Mikko "Musti" Mustonen

-Linjan yksikalpeimmista kavereista... Have you seen my banana...

Tapani "Nekku" Nevalainen

- Rauhallinen isätyyppi. Metallisti, joka rakastaa kuolleita.

Jarmo "Liukas" Leikas

-Pelkkä ajatus liikunnasta saa Leikkaan hiekeen, kurssin parhain vaihtopenkin lämmitäjä.

Joona "Lewis" Levänen

- Könsikäs, hervottomat äänihuulet. Tosi kova melu pienestä miehestä.

Harri "Iso H" Pesonen

- Rauhallinen maatalon isäntä Rantasal-

melta. Kaikki lomat menee työn tekoon. Mappi mestari.

Timo "TJ" Pesonen "

- Pesonen välttelee opiskelua ja sai siitä syyn tulla AUK:un.

Teemu "Volvo" Markkanen

- Kaappi on "teksii" kunnossa jokainen päivä.

Jari "Lepe" Mikkonen

- Notkea rotta.

Janne "Jay.C" Joensuu

- Mies, joka halusi opetella piirtämään armeijassa, on kuulemma aikaa sellaiselle.

Ari "Slepen" Lipsanen

- Mies, joka nukkuu paikassa kuin paikassa, asennossa kuin asennossa. Varmasti linjan löysin kaveri.

Yläriivi vasemmalta: Järvinen Markus, PRepo Roni, Peura Tatu, Happonen Antti, Ylihärtilä Jerkko, Hämäläinen Joni, Arajärvi Antti, Suutari Joona, Salmi Santeri, Romppanen Jukka, Mustonen Mikko, Blom Jonne, Pesonen Harri, Turunen Tarmo, Leikas Jarmo, Siiskonen Ville.

Alarivi: Uimonen Tatu, Kirjavainen Janne, Mikkonen Jari, Nevalainen Tapani, Markkanen Teemu, Pesonen Timo, Lipsanen Ari, Remonen Mikko, Joensuu Janne, Karttunen Teemu, Palviainen Juha, Levänen Joona.

Kuvasta puuttuvat: Ville-Valtteri Pussinen, Panu Tikka.

TULENJOHTOJOUKKUE

Tulenjumalienpäiväohjelmaankuulumuun muassa johto-osien kanssa hengailu, kela-perseilyä ja jumppakuution kantamiseen hajoomista. Rynnäkkökiväärin sijaan tulenjohto tappaa vihollisensa käsisuuntakehillä, etäisyysmittareilla ja viestivälineillä.

Miksi ampua rynnäkkökiväärillä, kun voi ampua ihan kunnan kokoisella aseella niskaan kaukaa ja kovaa? Ilman kranaatinheittimistöä ja tykistöä tulenjohtajat ovat armeijan pahimpia neppailijoita. Neppailioita taidamme olla muutenkin, mutta ne linjavallinat, ne linjavallinat... eikä pidä unohtaa nallekarkkeja...

Antikainen Anssi Petteri

- Antsufantsu on legenda jo syntyessään. Saisimme tehtyä kokonaisen lehden sankarimme seikkailusta, mutta emme jaks. Hän ei koskaan huokaile tai jäädy, mutta onhan se ihan ymmärrettävää...pp.

Huikuri Henri Hannes

- Byehähähä! Hervoton nauru kaikuu käytävillä. Tunnetaan sukset jalassa "valkoisena kuolemana"

Katainen Markku Olavi

- Napit korvilla, nollat taulussa, tyhjä laukaus varmistus. Elävä kuollut mies.

Kankkunen Joni Joonas

- "Eipä tuo vielä mittään!" Tämä paljon ylä- ja alapäällään puhuva tarina mies Kitteeltä ei paljon turhia stressaa.

Kourunen Joni Petri

- Aliupseerikoulussa herätys! – Herätys? Onko se jotain syötävää?...ZZZ...

Mustonen Topi Matias

- Vedonpoistaja. Linjan särmimmät punkat ja pinkat. Ihan oikeesti! Loppupelissä rauhallinen mies.

Raatikainen Mikko Juhani

- Tämä mies hallitsee "rautaisella" otteella, nakit paukkuu ja tupakka palaa.

Vasemmalta: Huikuri Henri, Katainen Markku, Antikainen Anssi, Kourunen Joni, Raatikainen Mikko, Mustonen Topi. Kuvasta puuttuu: Kankkunen Joni.

[Redacted text block]

*fluidity.*nonstop

Mono – Epäkeskoruuvipumput

nash_elmo – Nesterengaspumput ja koneikot

Flowservice – Pleuger-oppopumput

Flowservice – Vesipumput

Flowservice – Prosessipumput

[Redacted text block]

[Redacted text block]

Prikaatin kummikunnat ja -yksiköt

JOENSUU

KUOPIO

MIKKELI

KONTIOLAHTI

JUANKOSKI

SAVONLINNA

PRIKAATIN ESIKUNTA

KARJALAN JÄÄKÄRIPATALJOONAN ESIKUNTA

RÄÄKKYLÄ

TUUSNIEMI

ESIKUNTA- JA HUOLTOKOMPPANIA

NURMES

KITEE

RAUTAVAARA

VARKAUS

JÄÄKÄRIKOMPPANIA

ENO

KESÄLAHTI

LEPPÄVIRTA

NILSIÄ

KRANAATINHEITINKOMPPANIA

JOROINEN

JUVA

PIEKSÄMÄKI

PANSSARINTORJUNTAKOMPPANIA

POLVIJÄRVI

JUUKA

SIILINJÄRVI

VARPAISJÄRVI

SISSIKOMPPANIA

LIPERI

PYHÄSELKÄ

OUTOKUMPU

KAAVI

ALIUPSEERIKOULU